

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(ฉบับที่..) พ.ศ.

อ.พ. ๙/๒๕๕๔ สมัยสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่

www.parliament.go.th/library

ร่างพระราชบัญญัติ
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(ฉบับที่..) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันสมัย ประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ ที่เข้าสู่การประชุมของ สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็น ข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิกรัฐสภา และผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ - ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๙

กลุ่มงานบริการวิชาการ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
๑. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. สำระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๓
๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ กับร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๕
๔. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.	๔๘
๕. อำนาจหน้าที่และองค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๕๒
๖. สรุปรายงานการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์ : โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพและประเมิณผล การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่สาม	๖๐
๗. บทบาทของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย	๖๗

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นางสาวเยาวนิจ สุนนานนท์

วิทยากรเชี่ยวชาญ

บังคับบัญชาข้าราชการกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายภูมิพิชญ์ ยาสีห์

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นางสาวรติมา ศารทประภา

วิทยากรปฏิบัติการ

นายทศนารถ เมฆประยูร

นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวอัจฉรา ชุมเหล็ก

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

นางสาวสุนันท์ เจสละ

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

นางสาวอริย์ฐ์ ธรรมเพชร

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

ธันวาคม ๒๕๕๔

หลักการและเหตุผล
แห่งร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓
ดังต่อไปนี้

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ประธานสภา” “ข้าราชการสำนักงาน” “เลขาธิการ” และ “สำนักงาน” และยกเลิกบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) กำหนดให้ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๓) กำหนดให้การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ให้ทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕)

(๔) ปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖ และเพิ่มมาตรา ๖/๑ มาตรา ๖/๒ มาตรา ๖/๓ มาตรา ๖/๔ มาตรา ๖/๕ มาตรา ๖/๖ มาตรา ๖/๗ มาตรา ๖/๘ มาตรา ๖/๙ มาตรา ๖/๑๐ มาตรา ๖/๑๑ และมาตรา ๖/๑๒)

(๕) แก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ และมาตรา ๙ และเพิ่มมาตรา ๗ (๑/๑))

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่และการประชุมของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๑ (๑))

(๗) กำหนดให้ประธานและรองประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับการทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘)

(๘) ปรับปรุงสถานะและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ยกเลิกมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๗/๑ และมาตรา ๒๗/๒ และเพิ่มหมวด ๔ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๗/๑ มาตรา ๒๗/๒ มาตรา ๒๗/๓ มาตรา ๒๗/๔ มาตรา ๒๗/๕ มาตรา ๒๗/๖ มาตรา ๒๗/๗ และมาตรา ๒๗/๘)

เหตุผล

โดยที่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงในปัจจุบันถึงปัญหาของกระบวนการสรรหาเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ยังมีความไม่เหมาะสม ขาดความชัดเจนในบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและมากเกินไปจนนำมาซึ่งการฟ้องร้องดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก และทำให้การได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความล่าช้าอันส่งผลกระทบต่อ การปฏิบัติหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระ ในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรปรับปรุง บทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและให้กฎหมายว่าด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. วันบังคับใช้

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๒. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“ประธานสภา” หมายความว่า ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“ข้าราชการสำนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการ

ในสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วย สมาชิกจำนวนเก้าสิบเก้าคน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคมฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิ ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

การแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้ทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๖ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาสมาชิกตามมาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกทำหน้าที่สรรหาสมาชิก ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการการเลือกตั้ง เป็นประธานกรรมการ

(๒) ปลัดกระทรวงทุกกระทรวง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน เป็นกรรมการ

(๓) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ ประกอบด้วย

(ก) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่ง นอกจาก (ข) และ (ค) ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน

(ข) อธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน

(ค) อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน

(ง) อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเอกชนทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน

(๔) ผู้แทนสถาบันภาคการผลิตจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ ประกอบด้วย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหนึ่งคน ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมธนาคารไทยหนึ่งคน และผู้แทนชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด หนึ่งคน

(๕) ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) ประธานสภาองค์การลูกจ้างที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๗) ประธานสภาองค์การนายจ้างที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๘) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชน ซึ่งได้รับเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๖/๑ จำนวนสี่คน เป็นกรรมการ

(๙) ผู้แทนองค์กรสื่อมวลชนจำนวนสามคน เป็นกรรมการ ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรที่ประกอบวิชาชีพด้านหนังสือพิมพ์ ด้านวิทยุกระจายเสียง และด้านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเองด้านละหนึ่งคน

ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลตาม (๖) และ (๗) จะมอบหมายให้บุคคลอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนมิได้

ให้เลขธิการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหาสมาชิก

องค์กรสื่อมวลชนตาม (๙) หมายถึงองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวกันของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนหรือผู้ประกอบการสื่อมวลชน

องค์กรตาม (๘) และ (๙) ต้องเป็นนิติบุคคลที่ไม่มีวัตถุประสงค์ในการหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน โดยได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนขอขึ้นทะเบียน และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานก่อนวันที่มีเหตุให้มีการสรรหาสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ถ้าองค์กรใดมีวัตถุประสงค์หลักหลายด้าน ให้ขึ้นทะเบียนเพื่อใช้สิทธิในด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น

กรรมการสรรหาสมาชิกต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นสมาชิก และไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิก”

๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ มาตรา ๖/๒ มาตรา ๖/๓ มาตรา ๖/๔ มาตรา ๖/๕ มาตรา ๖/๖ มาตรา ๖/๗ มาตรา ๖/๘ มาตรา ๖/๙ มาตรา ๖/๑๐ มาตรา ๖/๑๑ และมาตรา ๖/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๖/๑ ในการเลือกผู้แทนองค์รภาคเอกชนตามมาตรา ๖ (๘) ให้แบ่งองค์รภาคเอกชนออกเป็นสี่กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยองค์รภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์แต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

(๑) กลุ่มที่หนึ่ง ด้านการพัฒนาชุมชน ด้านการพัฒนาชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี และผู้สูงอายุ และด้านการพัฒนาและสงเคราะห์คนพิการ

(๒) กลุ่มที่สอง ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน ด้านสิทธิของผู้บริโภค ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย และด้านการพัฒนาแรงงานซึ่งมิใช่สหภาพแรงงานหรือสมาคมนายจ้าง

(๓) กลุ่มที่สาม ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดการเกษตร และด้านการจัดการเทคโนโลยี

(๔) กลุ่มที่สี่ ด้านการสาธารณสุข ด้านการศึกษา ด้านการศาสนา และด้านศิลปวัฒนธรรม

ให้ผู้แทนองค์รภาคเอกชนที่ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานในแต่ละด้านเลือกผู้แทนในด้านเดียวกันให้เหลือหนึ่งคน และให้ผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งกล่าวในกลุ่มเดียวกันเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เพื่อเป็นกรรมการสรรหาสมาชิกตามมาตรา ๖ (๘)

มาตรา ๖/๒ การเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกตามมาตรา ๖ (๒) และ (๓) ให้ใช้วิธีการประชุมเพื่อเลือกกันเอง ส่วนการเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกในกรณีอื่น ให้ใช้วิธีการประชุมเพื่อเลือกกันเองหรือวิธีการเลือกโดยทางไปรษณีย์หรือวิธีอื่นใดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ซึ่งได้คะแนนมากที่สุดเรียงตามลำดับลงมาเป็นผู้ได้รับเลือก ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกมีคะแนนเท่ากันอันเป็นเหตุให้เกินจำนวนที่จะพึงมีได้ ให้ใช้วิธีการจับสลาก

ในการประชุมเพื่อเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกตามมาตรา ๖ (๒) และ (๓) เมื่อมีผู้มาประชุมถึงหนึ่งในสี่ของจำนวนทั้งหมดแล้ว ให้ดำเนินการเลือกกันเองได้ โดยจะเลือกผู้ซึ่งไม่มาประชุมมิได้ ในกรณีที่เมื่อถึงกำหนดเวลาแล้วมีผู้มาประชุมไม่ครบหนึ่งในสี่ ให้สำนักงานดำเนินการนัดประชุมใหม่โดยเร็วโดยแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบถึงกำหนดวันประชุมใหม่และรายชื่อผู้ไม่มาประชุมสำหรับกรณีการเลือกตามมาตรา ๖ (๒) และแจ้งนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาสำหรับกรณีการเลือกตามมาตรา ๖ (๓)

มาตรา ๖/๓ ในกรณีที่ไม้อาจเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกได้ครบองค์ประกอบตามมาตรา ๖ หรือมีแต่ไม้อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๖/๔ ผู้จะมีสิทธิได้รับเลือกเป็นสมาชิกที่มีใช้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักในกิจการของกลุ่มต่าง ๆ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และองค์กรนั้นได้

ดำเนินการดังกล่าวอย่างต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนขอขึ้นทะเบียน และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานก่อนวันที่มีเหตุให้มีการสรรหาสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

องค์กรใดประสงค์จะเปลี่ยนกลุ่มตามที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้เดิม ให้ยื่นคำร้องขอเปลี่ยนแปลงต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานกำหนด

ในกรณีที่มีการโต้แย้งเกี่ยวกับกลุ่มที่สำนักงานรับขึ้นทะเบียน หรือการรับขึ้นทะเบียนของสำนักงาน ให้ผู้โต้แย้งยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางเพื่อวินิจฉัย คำวินิจฉัยของศาลปกครองกลางให้เป็นที่สุดในระหว่างที่ศาลปกครองกลางยังมีคำวินิจฉัย องค์กรดังกล่าวยังไม่มีสิทธิเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง

ผู้จะมีสิทธิได้รับเลือกเป็นสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามมาตรา ๖/๕

มาตรา ๖/๕ การขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๖ วรรคห้า และมาตรา ๖/๔ วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานกำหนด และให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานในการตรวจสอบคุณสมบัติขององค์กรดังกล่าว โดยให้แยกขึ้นทะเบียนตามกลุ่มและวัตถุประสงค์หลักขององค์กรตามที่องค์กรได้แจ้งไว้ในคำร้องขอขึ้นทะเบียน

มาตรา ๖/๖ ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการและกำหนดเวลาการเสนอชื่อ การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อ การยื่นคำร้องและการพิจารณาคำร้องคัดค้าน และวันประชุมและการประชุมเพื่อเลือกกันเอง

มาตรา ๖/๗ การสรรหาสมาชิกซึ่งเป็นบุคคลจากกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคม และฐานทรัพยากร ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้องค์กรที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๖/๔ มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับเลือกเป็นสมาชิกในกลุ่มและด้านที่องค์กรได้ขึ้นทะเบียนไว้ พร้อมด้วยความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อขององค์กรละไม่เกินหนึ่งคน การเสนอชื่อและการให้ความยินยอมให้ทำตามแบบและมีรายละเอียดตามที่สำนักงานกำหนด

(๒) ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกตรวจสอบคุณสมบัติของบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) แล้วประกาศรายชื่อของบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖/๘ โดยแยกตามกลุ่มในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดวันเสนอชื่อ

(๓) องค์กรที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๖/๔ หรือบุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) ที่ไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบคุณสมบัติของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกตาม (๒) ให้ยื่นคำร้องให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกทบทวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประกาศรายชื่อตาม (๒) และให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกพิจารณาคำร้องให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกให้เป็นที่สุด

(๔) ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกจัดให้บุคคลซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติแล้ว มาประชุมเพื่อเลือกกันเองเป็นสมาชิกตามจำนวนที่กำหนดสำหรับกลุ่มนั้น ๆ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้บุคคลซึ่งได้คะแนนเรียงลำดับรองลงไปจำนวนสิบคนแรกเป็นผู้ได้รับการบรรจุในบัญชีรายชื่อสำรองของแต่ละกลุ่มนั้น ๆ

ในการตรวจสอบคุณสมบัติตาม (๒) คณะกรรมการสรรหาสมาชิกจะมอบหมายให้สำนักงานดำเนินการแทนหรือจะตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ ในกรณีตั้งคณะอนุกรรมการ อนุกรรมการ ต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นสมาชิก และไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิก

ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการลงคะแนนเลือกกันเอง ตาม (๔) เพื่อให้ได้สมาชิกกระจายตามประเภทกิจการหรือกลุ่มของประเภทกิจการที่คณะกรรมการสรรหาสมาชิกกำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการสรรหาสมาชิกจะกำหนดจำนวนสมาชิกของแต่ละประเภทกิจการหรือกลุ่มของประเภทกิจการด้วยก็ได้

มาตรา ๖/๘ บุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามมาตรา ๖/๗ (๑) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีประสบการณ์การทำงานในองค์กรซึ่งเสนอชื่อของตนอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗
- (๓) ไม่เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือคู่สมรสของกรรมการสรรหาสมาชิกหรืออนุกรรมการ
- (๔) ไม่เป็นลูกจ้างหรือเป็นนายจ้างของกรรมการสรรหาสมาชิกหรืออนุกรรมการ

มาตรา ๖/๙ การสรรหาสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้องค์กรวิชาชีพที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นทุกแห่งมีสิทธิเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับเลือกเป็นสมาชิกแห่งละสองคน ประกอบด้วย ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกในองค์กรของตนหนึ่งคน และผู้ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในองค์กรของตนหนึ่งคน

(๒) ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลแต่ละสถาบันมีสิทธิเสนอชื่อผู้ซึ่งทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาและมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปแห่งละหนึ่งคน และเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งมิได้ทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาแห่งละหนึ่งคน ผู้สอนพิเศษซึ่งมิได้มีเงินเดือนและตำแหน่งประจำในสถาบันอุดมศึกษา และกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา มิให้ถือว่าเป็นผู้ทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษา

(๓) ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) และ (๒) ร่วมประชุมเพื่อเลือกกันเอง ดังต่อไปนี้

(ก) เลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) จากผู้ซึ่งเป็นสมาชิกในองค์กรตาม (๑) จำนวนสามคน และผู้ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในองค์กรตาม (๑) จำนวนสี่คน

(ข) เลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) จากผู้ซึ่งทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาจำนวนสามคน และผู้ซึ่งมิได้ทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาจำนวนสี่คน

ให้บุคคลซึ่งได้คะแนนเรียงลำดับรองลงไปจำนวนไม่เกินห้าคนแรกเป็นผู้ได้รับการบรรจุ
ในบัญชีรายชื่อสำรองของแต่ละประเภท

ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ
ประสบการณ์ และภูมิปัญญาเป็นที่ประจักษ์ อันจะยังประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิก และต้องมี
คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖/๘ (๒) (๓) และ (๔)

มาตรา ๖/๑๐ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกดำเนินการ
ประกาศรายชื่อบุคคลซึ่งได้รับเลือกเป็นสมาชิกตามมาตรา ๖/๗ (๔) และมาตรา ๖/๙ (๓) และบัญชีรายชื่อ
สำรองในราชกิจจานุเบกษา และแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ

มาตรา ๖/๑๑ ในกรณีที่มีการนำคดีไปสู่ศาลอันเนื่องมาจากการสรรหาสมาชิก การนำคดี
ไปสู่ศาลนั้นไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกตามมาตรา ๖/๗ (๓)
และมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและ
วิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับ

มาตรา ๖/๑๒ ในกรณีที่มีเหตุใดๆ ทำให้การได้มาซึ่งสมาชิกมีจำนวนไม่ถึงเก้าสิบเก้าคน
แต่มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ให้ถือว่าสมาชิกจำนวนนั้นประกอบเป็นสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ แต่ต้องดำเนินการให้มีสมาชิกครบจำนวนเก้าสิบเก้าคนโดยเร็ว และให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือก
ในภายหลังนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของสมาชิกซึ่งได้รับเลือกไว้แล้ว”

๔. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๑/๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเสนอชื่อ”

๕. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้สมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อ
ตามมาตรา ๖/๑๐ และอาจได้รับเลือกอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่สมาชิกพ้นจากตำแหน่งตามวาระและสมาชิกใหม่ยังไม่เข้าปฏิบัติหน้าที่
ให้ประธานสภาและรองประธานสภายังคงปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไปตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการของสำนักงาน และให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของประธานสภาปฏิบัติหน้าที่
แทนสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพลางก่อนได้เท่าที่จำเป็น

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๗

(๔) ปรากฏในภายหลังว่าในวันที่ได้รับการเสนอชื่อนั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๖/๘ หรือมาตรา ๖/๙ วรรคสาม แล้วแต่กรณี

(๕) สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งเพราะเหตุมีความประพฤติในทางเสื่อมเสีย

(๖) ขาดประชุมเกินจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนวันประชุมในรอบหนึ่งปี โดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสภา

ในกรณีที่สมาชิกผู้ใดพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุตาม (๔) ให้ส่งค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ได้รับมาเนื่องจากการเป็นสมาชิกคืนแก่สำนักงาน แต่ไม่กระทบกระเทือนต่อกิจการที่สมาชิกผู้นั้นได้กระทำไปในหน้าที่สมาชิก

เมื่อสมาชิกซึ่งได้รับเลือกจากกลุ่มใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งอยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองของกลุ่มนั้นตามมาตรา ๖/๗ (๔) หรือมาตรา ๖/๙ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ซึ่งได้รับคะแนนในลำดับถัดไปเป็นสมาชิกแทนและให้สำนักงานแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ

ให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของสมาชิกซึ่งได้รับเลือกไว้แล้ว

ในกรณีที่ไม่มีรายชื่อสำรองของกลุ่มใดเหลืออยู่ ให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๐ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีใช้เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ก่อนพิจารณาประกาศใช้”

๖. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีประธานสภาและรองประธานสภาตามที่จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามวรรคสอง

เมื่อมีการประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นครั้งแรก ให้สมาชิกเลือกสมาชิกด้วยกันเองเป็นประธานสภาหนึ่งคน และรองประธานสภาไม่เกินสองคนตามมติของสภาที่ปรึกษา

เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และให้เลขาธิการแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป”

๗. ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) คณะรัฐมนตรีขอให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาให้คำปรึกษาในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง”

๘. ให้ยกเลิกมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

๙. ให้ยกเลิกมาตรา ๒๗/๑ และมาตรา ๒๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

๑๐. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๗/๑ มาตรา ๒๗/๒ มาตรา ๒๗/๓ มาตรา ๒๗/๔ มาตรา ๒๗/๕ มาตรา ๒๗/๖ มาตรา ๒๗/๗ และมาตรา ๒๗/๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

“หมวด ๔

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๒๗ ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สืบสวน ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องที่จะต้องเสนอให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณา

(๒) รับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและคณะกรรมการสรรหาสมาชิก

(๓) เป็นหน่วยงานทางวิชาการให้แก่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่กิจการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๔) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมอบหมาย

มาตรา ๒๗/๑ ให้มีเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคนหนึ่ง ซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการสำนักงาน มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานสภา และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการสำนักงาน พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน โดยจะให้มีรองเลขาธิการไม่เกินสองคนซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการสำนักงาน เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้ข้าราชการสำนักงานปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๗/๒ ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๒๗/๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “ก.สป.” ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภา เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ รองประธานสภา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และอธิบดีกรมบัญชีกลาง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งกรรมการตาม (๑) และ (๒) เลือกจากบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกและมีได้เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย ด้านการคลัง หรือด้านการบริหารงานบุคคลอย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๗/๔ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และการประชุม ก.สป. ให้เป็นไปตามที่ ก.สป. กำหนด

มาตรา ๒๗/๕ ให้มีคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ก. สามัญ” ประกอบด้วย เลขาธิการเป็นประธานอนุกรรมการ รองเลขาธิการคนหนึ่งซึ่งเลขาธิการมอบหมาย เป็นรองประธานอนุกรรมการ

รองเลขาธิการ ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นสำนัก เป็นอนุกรรมการ และให้ อ.ก.ก. สามัญตั้งเลขานุการหนึ่งคน

ให้ อ.ก.ก. สามัญ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้ สำหรับ อ.ก.พ. กระทรวง

มาตรา ๒๗/๖ ให้ ก.ส.ป. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน การคลัง การพัสดุ และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน โดยให้รวมถึงเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว

(๒) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน

(๓) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการสำนักงาน พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน

(๔) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของข้าราชการสำนักงาน พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน

(๕) การใช้จ่ายเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการทำนิติกรรมสัญญา

(๖) การจัดให้มีสวัสดิการและการสงเคราะห์อื่น เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว และเงินค่าตอบแทนพิเศษหรือเงินรางวัลอื่นของข้าราชการสำนักงาน พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน

(๗) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน

(๘) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้างสำนักงาน

ระเบียบและประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานสภาเป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๗/๗ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการสำนักงานโดยอนุโลม เว้นแต่ในพระราชบัญญัตินี้จะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ให้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวของคณะรัฐมนตรีและ ก.พ. เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ส.ป. อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นอำนาจหน้าที่ของประธานสภา และอำนาจหน้าที่ของปลัดกระทรวงและอธิบดีเป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ

มาตรา ๒๗/๘ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของ ก.ส.ป. เสนอบประมาณรายจ่ายประจำปีไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้เพียงพอกับการบริหารงานโดยอิสระของ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงาน ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี”

๑๑. การถ่ายโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

“ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้” (ร่างมาตรา ๑๒)

๑๒. การดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ร่างมาตรา ๑๓)

“ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่สมาชิกพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙ วรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

ในระหว่างดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มิให้นำมาตรา ๖/๘ มาตรา ๖/๙ วรรคสาม มาตรา ๗ (๑/๑) มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙ (๔) และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

ในกรณีที่สมาชิกคนใดดำรงตำแหน่งมาแล้วหนึ่งวาระ อาจได้รับการแต่งตั้งใหม่ติดต่อกันได้อีกหนึ่งวาระ”

๑๓. การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“ในวาระเริ่มแรกก่อนที่จะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ส.ป. ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๒๗/๓ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เพื่อทำหน้าที่เท่าที่จำเป็น” (ร่างมาตรา ๑๔)

๑๔. การบังคับใช้ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีอยู่ก่อนพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้

“บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ออกตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกโดยข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้” (ร่างมาตรา ๑๕)

๑๕. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

“ให้ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”
(ร่างมาตรา ๑๖)

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ</p> <p>“ประธานสภา” หมายความว่า ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ</p> <p>“ข้าราชการสำนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุ และแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการในสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการยอค่าและกำหนด ขอบเขตของความหมายในกรบั้งคับใช้ตาม พระราชบัญญัตินี้</p>

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p> <p>“คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๔ ให้ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้การแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติให้พระราชบัญญัติกระทำได้ง่ายขึ้น</p>
<p>มาตรา ๔ ให้สมาชิกที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกอบด้วยสมาชิกจำนวนเก้าสิบเก้าคน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคมฐานทรัพย์สินและผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นกลุ่มตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญตามจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญญัติให้พระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๕ ให้สมาชิกที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกอบด้วยสมาชิกจำนวนเก้าสิบเก้าคน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และ กลุ่มในภาคสังคมฐานทรัพย์สินและผู้ทรงคุณวุฒิ ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในบัญญัติให้พระราชบัญญัตินี้</p> <p>ถาวรแก้ไขเพิ่มเติมบัญญัติให้พระราชบัญญัตินี้ ให้ทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามวิธีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี</p>	

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖ การได้มาซึ่งสมาชิกตามมาตรา ๕ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เมื่อมีกรณีต้องเลือกสมาชิก ให้มีคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวนยี่สิบเอ็ดคน ประกอบด้วย</p> <p>(ก) ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธาน</p> <p>(ข) ปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือสี่คน</p> <p>(ค) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือสามคน</p> <p>(ง) อธิการบดีของสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่งซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือหนึ่งคน</p> <p>(จ) ผู้แทนสถาบันภาคการผลิต จำนวนสี่คน ประกอบด้วย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหนึ่งคน</p>	<p>มาตรา ๖ เมื่อมีกรณีที่ต้องสรรหาสมาชิกตามมาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการสรรหาสมาชิก ทำหน้าที่สรรหาสมาชิก ประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานกรรมการเลือกตั้ง เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) ปลัดกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือสี่คน เป็นกรรมการ</p> <p>(๓) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาจำนวน สี่คน เป็นกรรมการ ประกอบด้วย</p> <p>(ก) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งนอกจาก (ข) และ (ค) ซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือหนึ่งคน</p> <p>(ข) อธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือหนึ่งคน</p> <p>(ค) อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือหนึ่งคน</p> <p>(ง) อธิการบดีของมหาวิทยาลัยเอกชน ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเอง ให้เหลือหนึ่งคน</p> <p>(จ) ผู้แทนสถาบันภาคการผลิตจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ ประกอบด้วย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหนึ่งคน ผู้แทน</p>	<p>กำหนดองค์ประกอบคณะกรรมการ สรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาให้มีความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยปรับปรุงบทบัญญัติที่เป็นปัญหาและเป็นอุปสรรคในการสรรหาสมาชิก</p>

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมธนาคารไทยหนึ่งคน และผู้แทนชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด หนึ่งคน</p> <p>(๑) ผู้แทนสหภาพแรงงาน ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน</p> <p>(๒) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกกันเองในแต่ละด้านๆ ละหนึ่งคนจากองค์กรภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์หลัก ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ด้านการพัฒนาชุมชนชนบทการพัฒนาชุมชนเมือง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการเกษตรทางเลือก หรือการจัดการเทคโนโลยีที่เหมาะสม</p>	<p>สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหนึ่งคน ผู้แทนสมาคมธนาคารไทยหนึ่งคน และผู้แทนชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด หนึ่งคน</p> <p>(๕) ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๖) ประธานสภาองค์การลูกจ้างที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๗) ประธานสภาองค์การนายจ้างที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ทุกแห่ง ซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน เป็นกรรมการ</p> <p>(๘) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชน ซึ่งได้รับเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๖/๑ จำนวนสี่คนเป็นกรรมการ</p>	

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๒) ด้านการพัฒนาชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ดัดเชื้อเอชไอวี หรือผู้ป่วย</p> <p>(๓) ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิของผู้บริโภค การส่งเสริมประชาธิปไตยหรือการพัฒนาแรงงาน</p> <p>(๔) ด้านการสาธารณสุข การศึกษา หรือ ศิลปวัฒนธรรม</p> <p>(๕) ผู้แทนสื่อมวลชนในกิจการด้านหนังสือพิมพ์</p> <p>ด้านวิทยุกระจายเสียงและด้านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเอง กิจการละหนึ่งคน รวมเป็นสามคน</p> <p>ให้เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา</p> <p>องค์การตาม (๑) (๕) และ (๖) ต้องเป็นองค์กรที่มีฐานะ เป็นนิติบุคคลและได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก่อนครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่ วันที่มีเหตุให้มีการเลือกสมาชิก ถ้าองค์กรใดมีวัตถุประสงค์</p>	<p>(๖) ผู้แทนองค์กรสื่อมวลชนจำนวนสามคน เป็นกรรมการ ประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรที่ประกอบวิชาชีพ ด้านหนังสือพิมพ์ ด้านวิทยุกระจายเสียง และด้านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเอง ด้านละหนึ่งคน</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลตาม (๒) และ (๓) จะมอบหมาย ให้บุคคลอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนไม่ได้</p> <p>ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา สมาชิก</p> <p>องค์กรสื่อมวลชนตาม (๖) หมายถึงองค์กรที่เกิดจากการ รวมตัวกันของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนหรือผู้ประกอบการ สื่อมวลชน</p> <p>องค์การตาม (๔) และ (๕) ต้องเป็นนิติบุคคลที่ไม่มีวัตถุประสงค์ ในการทำกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน โดยได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล มาแล้วเป็นเวลายาวไม่น้อยกว่าห้าปีก่อน ขอขึ้นทะเบียน และได้ขึ้น ทะเบียนไว้กับสำนักงานก่อนวันที่มีเหตุให้มีการสรรหาสมาชิกไม่น้อย</p>	

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ให้คณะกรรมการแต่ละคณะประกอบด้วย อนุกรรมการคณะละสิบสองคนซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งเป็น ผู้ดำเนินการหรือมีความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับกิจการด้านนั้น โดยมีผู้แทนภาคราชการ สถาบันการศึกษา สถาบัน ภาคการผลิต สหภาพแรงงาน องค์การภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่ เป็นการพาณิชย์หรือรายได้มาแบ่งปันกันและสื่อมวลชน ในจำนวนที่เท่ากัน</p> <p>บุคคลใดจะเป็นอนุกรรมการเกินกว่าหนึ่งคณะไม่ได้</p> <p>ให้คณะอนุกรรมการแต่ละคณะตาม (๒) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) มีหน้าที่เสนอรายชื่อองค์กรที่มีคุณลักษณะและ มีกิจกรรมที่เหมาะสมให้เป็นองค์กรผู้มีสิทธิเสนอชื่อสมาชิก ของกลุ่มนั้นๆ โดยให้คำนึงถึงองค์กรที่มีการดำเนินกิจกรรม จริงและมีลักษณะการบริหารงานเป็นที่ปรากฏอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่คณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติกำหนด</p> <p>(๓) ให้องค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกแต่ละองค์กร เสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรใจตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหา กำหนด และให้คณะกรรมการตาม (๒) คัดเลือกบุคคลที่ ได้รับการเสนอชื่อมาดังกล่าวเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามเท่า ของจำนวนสมาชิกที่จะพึงมีได้ตามที่กำหนดสำหรับกลุ่มนั้นๆ</p>		

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p> <p>ทั้งนี้ ตามจำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด</p> <p>(๔) ให้บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกของแต่ละกลุ่มตาม (๓) ประชุมกัน เพื่อทำการคัดเลือกกันเองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนดให้ไว้ได้บุคคลผู้ที่จะเป็นสมาชิกตามจำนวนที่จะพึงมีได้ตามที่กำหนดสำหรับกลุ่มนั้นๆ ทั้งนี้ ให้บุคคลผู้ได้รับคะแนนลำดับรองลงไปจำนวนสิบคนแรกของแต่ละกลุ่มเป็นผู้ได้รับการบรรจุในบัญชีรายชื่อสำรองของแต่ละกลุ่มนั้นๆ</p> <p>(๕) เมื่อทุกกลุ่มได้คัดเลือกบุคคลผู้ที่จะเป็นสมาชิกในกลุ่มของตนครบถ้วนทุกกลุ่มแล้ว ให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการให้ประกาศรายชื่อสมาชิกใน ราชกิจจานุเบกษา สำหรับหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาสมาชิกที่คณะกรรมการสรรหากำหนดตาม (๒) ต้องคำนึงถึงการกระจายบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนไปตามภาค อาชีพ เพศ และขนาดของกิจการโดยในกลุ่มการผลิตด้านการเกษตรจะต้องให้ได้สมาชิกซึ่งเป็นตัวแทนจากเกษตรกรรายย่อยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในกลุ่มการผลิตด้านการอุตสาหกรรมต้องคำนึงถึงการกระจายบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกจากอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม และธุรกิจ และ</p>		

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p> <p>ในกลุ่มการผลิตด้านการบริการจะต้องให้ได้สมาชิกซึ่งเป็นตัวแทนจากผู้ค้าอิสระหรือผู้ประกอบการด้วยตนเอง รายน้อยไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม</p> <p>ผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนว่าเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีภูมิปัญญาอย่างแท้จริง โดยให้องค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อตามกลุ่มต่างๆ ที่เสนอโดยคณะกรรมการตาม (๒) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) เสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะกรรมการตาม (๒) (จ) และให้นำความใน (๓) มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>การดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุให้มีการเลือกสมาชิก</p>	<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ มาตรา ๖/๒ มาตรา ๖/๓ มาตรา ๖/๔ มาตรา ๖/๕ มาตรา ๖/๖ มาตรา ๖/๗ มาตรา ๖/๘ มาตรา ๖/๙ มาตรา ๖/๑๐ มาตรา ๖/๑๑ และ มาตรา ๖/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p> <p>“มาตรา ๖/๑ ในกรณีเลือกผู้แทนองค์กรภาคเอกชนตาม มาตรา ๖ (๘) ให้แบ่งองค์กรภาคเอกชนออกเป็น สี่กลุ่ม แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยองค์กรภาคเอกชนที่มีวัตถุประสงค์แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้</p>	<p>กำหนดให้องค์กรภาคเอกชนต้องมีวัตถุประสงค์ สอดคล้องตามกลุ่มในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ เพื่อให้ที่มาและวัตถุประสงค์ขององค์กร</p>

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>ลงมติเป็นผู้ได้รับเลือก ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกมีคะแนนเท่ากับกันอันเป็นเหตุให้เกินจำนวนที่จะพึงมีได้ ให้ใช้วิธีการจับสลาก</p> <p>ในกฎประชุมเพื่อเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกตามมาตรา ๖ (๒) และ (๓) เมื่อมีผู้มาประชุมถึงหนึ่งสี่ของจำนวนทั้งหมดแล้ว ให้ดำเนินการเลือกตนเองได้ โดยจะเลือกผู้ซึ่งไม่มาประชุมมิได้ในกรณีที่เมื่อถึงกำหนดเวลาแล้วมีผู้มาประชุม ไม่ครบหนึ่งสี่ ให้สำนักงานดำเนินการนับประชุมใหม่โดยเร็วโดยแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบถึงกำหนดวันประชุมใหม่และรายชื่อผู้ไม่มาประชุมสำหรับกรณีการเลือกตามมาตรา ๖ (๒) และแจ้งนายสภาสถนบันอุดมศึกษาสำหรับกรณีการเลือกตามมาตรา ๖ (๓)</p> <p>มาตรา ๖/๓ ในกรณีที่ไม้อาจเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกได้ครบองค์ประกอบตามมาตรา ๖ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่</p> <p>มาตรา ๖/๔ ผู้จะมีสิทธิได้รับเลือกเป็นสมาชิกที่ไม่มีในกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักในกิจการของกลุ่มต่าง ๆ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และองค์กรนั้นได้ดำเนินกิจการดังกล่าวอย่างต่อเนื่องมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนขอขึ้นทะเบียน และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานก่อนวันที่มีเหตุให้มีการสรรหาสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>	<p>เพื่อให้กระบวนการสรรหาสมาชิกต้องซ่งักอันจะเป็นอุปสรรคในการได้มาซึ่งสมาชิก</p> <p>เพื่อให้คุณสมบัติขององค์กรที่มีสิทธิเสนอชื่อผู้จะมีสิทธิได้รับการเลือกเป็นสมาชิกให้ความแน่นอนและชัดเจนยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติสภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>องค์การใดประสงค์จะเปลี่ยนกลุ่มความที่ได้รับ การขึ้นทะเบียนไว้เดิม ให้อยู่ในคำร้องขอเปลี่ยนแปลงต้องสำนักรับตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักรับกำหนด</p> <p>ในกรณีที่มีการโต้แย้งเกี่ยวกับกลุ่มที่สำนักรับ ขึ้นทะเบียนหรือการรับขึ้นทะเบียนของสำนักรับนั้น ให้อำนาจผู้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางเพื่อวินิจฉัย คำวินิจฉัยของศาลปกครองกลางให้เป็นที่สุด ในระหว่างที่ศาลปกครองกลางยังมิได้วินิจฉัย องค์การดังกล่าวยังไม่มิตสิทธิเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ผู้จะมีสิทธิได้รับคัดเลือกเป็นสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามมาตรา ๒/๕</p> <p>มาตรา ๒/๕ การขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๒ วรรคห้า และมาตรา ๒/๔ วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักรับกำหนด และให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักรับในการตรวจสอบคุณสมบัติขององค์การดังกล่าว โดยไม่แยกขึ้นทะเบียนตามกลุ่มและวัตถุประสงค์หลักขององค์การตามที่องค์การได้แจ้งไว้ในคำร้องขอขึ้นทะเบียน</p> <p>มาตรา ๒/๖ ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการและกำหนดระยะเวลาการเสนอชื่อ การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ได้รับการเสนอชื่อ การยื่นคำร้องและภาวะพิจารณา</p>	<p>เพื่อให้การขึ้นทะเบียนขององค์การตามมาตรา ๒ วรรคห้า และมาตรา ๒/๔ วรรคหนึ่ง มีหลักเกณฑ์และวิธีการที่ชัดเจน โดยให้สำนักรับเป็นผู้ตรวจสอบคุณสมบัติขององค์การดังกล่าว</p> <p>เพื่อลดขั้นตอนที่ยุงยากและทำให้เกิดความล่าช้า โดยกำหนดให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกที่ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ในการ</p>

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) คำร้องคัดค้าน และวันประชุมและการประชุมเพื่อเลือกตนเอง มาตรา ๖/๗ การสรรหาสมาชิกซึ่งเป็นบุคคลจากกลุ่ม ในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคม และฐานทรัพยากร ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ให้องค์กรที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๖/๔ มีสิทธิ เสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับเลือกเป็นสมาชิกในกลุ่มและตำแหน่งองค์กร ได้ขึ้นทะเบียนไว้ พร้อมด้วยความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อ องค์กรละไม่เกินหนึ่งคน การเสนอชื่อและการให้ความยินยอมให้ทำ ตามแบบและมีรายละเอียดตามที่สำนักงานกำหนด</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม สรรหาสมาชิกได้เอง แยกกระบวนการสรรหาสมาชิกในกลุ่ม ภาคเศรษฐกิจ ภาคสังคม และฐานทรัพยากร และกระบวนการสรรหาสมาชิกที่เป็น ผู้ทรงคุณวุฒิออกจากกัน เพื่อให้มีการ กระจายตัวของบุคคลหรือกลุ่มของบุคคล อันจะนำมาซึ่งความหลากหลายในการได้ ข้อคิดเห็นและคำปรึกษาที่กว้าง</p> <p>(๒) ให้อำนาจกรรมการสรรหาสมาชิกตรวจสอบคุณสมบัติของ บุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) แล้วประกาศรายชื่อของบุคคล ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖/๕ โดยแยก ตามกลุ่มในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้อำนาจให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนดวันเสนอชื่อ (๓) องค์กรที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๖/๔ หรือบุคคลซึ่ง ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) ที่ไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบคุณสมบัติ ของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกตาม (๒) ให้อำนาจร้องให้คณะกรรมการ สรรหาสมาชิกทบทวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประกาศรายชื่อตาม (๒) และให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกพิจารณาคำร้องให้แล้วเสร็จ ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้อง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ</p>
--	---	--

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>สรรหาสมาชิกให้เป็นที่สุด (๔) ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกจัดให้บุคคลซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติแล้ว มาประชุมเพื่อเลือกกันเองเป็นสมาชิกตามจำนวนที่กำหนดสำหรับกลุ่มนั้น ๆ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้บุคคลซึ่งได้คะแนนเรียงลำดับรองลงไปจำนวนสิบคนแรก เป็นผู้ได้รับการบรรจุเป็นผู้ช่วยชื่อสำรองของแต่ละกลุ่มนั้น ๆ ในการตรวจสอบคุณสมบัติตาม (๒) คณะกรรมการสรรหาสมาชิกจะมอบหมายให้สำนักงานค่านิยมทางชนหรือจะตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการแทนก็ได้ ในกรณีตั้งคณะอนุกรรมการ อนุกรรมการต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นสมาชิก และไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิก ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการลงคะแนนเลือกกันเองตาม (๔) เพื่อให้ได้สมาชิกกระจายตามประเภทกิจการหรือกลุ่มของประเภทกิจการที่คณะกรรมการสรรหาสมาชิกกำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการสรรหาสมาชิกจะกำหนดจำนวนสมาชิกของแต่ละประเภทกิจการหรือกลุ่มของประเภทกิจการด้วยก็ได้</p> <p>มาตรา ๒/๕ บุคคลซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามมาตรา ๒/๗ (๑) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (๑) มีประสบการณ์การทำงานในองค์กรซึ่งเสนอชื่อของตนอย่างต่อเนื่องไม่น้อยกว่าห้าปี (๒) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗</p>	<p>เพื่อกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลจากกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ กลุ่มในภาคสังคม และฐานทรัพยากร ซึ่งได้รับการเสนอชื่อให้ชัดเจน</p>

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๓) ไม่เป็นบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือผู้สมรสของกรรมการสรรหา สมาชิกหรืออนุกรรมการ (๔) ไม่เป็นลูกจ้างหรือเป็นนายจ้างของกรรมการสรรหา สมาชิกหรืออนุกรรมการ มาตรา ๖/๕ กรรมการสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ให้องค์กรวิชาชีพที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นทุกแห่งมีสิทธิเสนอชื่อ บุคคลซึ่งสมควรได้รับเลือกเป็นสมาชิกแห่งละสองคน ประกอบด้วย ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกในองค์กรของตนหนึ่งคน และผู้ซึ่งมิได้เป็นสมาชิก ในองค์กรของตนหนึ่งคน (๒) ให้สภาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลแต่ละ สถาบันมีสิทธิเสนอชื่อผู้ซึ่งทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาและ มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปแห่งละหนึ่งคน และเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งมิได้ทำงานประจำในสถาบัน อุดมศึกษาแห่งละหนึ่งคน ผู้สอนพิเศษซึ่งมิได้มีเงินเดือนและค่าแห่ง ประจำในสถาบันอุดมศึกษา และกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาไม่ให้ถือ ว่าเป็นผู้ทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษา (๓) ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) และ (๒) ร่วมประชุมเพื่อ เลือกกันเอง ดังต่อไปนี้	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
		แยกกระบวนการสรรหาสมาชิกในกลุ่ม ภาคเศรษฐกิจ ภาคสังคม และฐานทรัพยากร และกระบวนการสรรหาสมาชิกที่เป็น ผู้ทรงคุณวุฒิออกจากกัน เพื่อให้มีการ กระจายตัวของบุคคลหรือกลุ่มของบุคคล อันจะนำมาซึ่งความหลากหลายในการได้ ข้อคิดเห็นและคำปรึกษาที่ทั่วถึง

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>(ก) เลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๑) จากผู้ซึ่งเป็นสมาชิกในองค์การตาม (๑) จำนวนสามคน และผู้ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในองค์การตาม (๑) จำนวนสี่คน</p> <p>(ข) เลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (๒) จากผู้ซึ่งทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาจำนวนสามคน และผู้ซึ่งมิได้ทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาจำนวนสี่คน</p> <p>ให้บุคคลซึ่งได้คะแนนเรียงลำดับรองลงไปจำนวนไม่เกินห้าคนแรกเป็นผู้ได้รับการบรรจุในบัญชีรายชื่อสำรองของแต่ละประเภท</p> <p>ผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และภูมิปัญญาเป็นที่ประจักษ์ อันจะยังประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกและต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖/๘ (๒) (๓) และ (๔)</p> <p>มาตรา ๖/๑๑ ให้สำนักงบประมาณโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกดำเนินการประกาศรายชื่อบุคคลซึ่งได้รับเลือกเป็นสมาชิกตามมาตรา ๖/๘ (๔) และมาตรา ๖/๘ (๓) และบัญชีรายชื่อสำรองในราชกิจจานุเบกษา และแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ</p> <p>มาตรา ๖/๑๑ ในกรณีที่มีการนำคดีไปสู่ศาลอันเกี่ยวเนื่องกับกรรมการสมาชิก ให้นำคดีไปสู่ศาลนั้นไม่เป็นการหยุดการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกก็ตามมาตรา ๖/๘ (๓)</p>	<p>กำหนดกระบวนการประกาศรายชื่อบุคคลที่ได้รับเลือกเป็นสมาชิกและบัญชีรายชื่อสำรอง</p> <p>เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินการซึ่งสมาชิกอันจะมีผลกระทบต่อการประสานงานและการปฏิบัติหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ</p>

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>และมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๖/๑๒ ในกรณีที่มีเหตุใด ๆ ทำให้การได้มาซึ่งสมาชิก มีจำนวนไม่ถึงกึ่งสิบเก้าคนแต่มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ให้ถือว่า สมาชิกจำนวนนั้นประกอบเป็นสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ต้องดำเนินการให้สมาชิกครบจำนวนเก้าสิบเก้าคน โดยเร็ว และให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกในภายหลังนั้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของสมาชิกซึ่งได้รับเลือกไว้แล้ว”</p>	<p>และสังคมแห่งชาติ</p> <p>เพื่อไม่ให้เกิดความล่าช้าในการได้มาซึ่งสมาชิก อันจะมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p>
<p>มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปเป็น (๑/๑) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓</p>	<p>“(๑/๑) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเสนอชื่อ”</p>	<p>กำหนดอายุขั้นต่ำของสมาชิก เพื่อให้มีความเหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของสมาชิกที่เป็นองค์กรให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่ คณะรัฐมนตรี</p>
<p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๘ ให้สมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่งสามปี นับแต่วันประกาศรายชื่อสมาชิกในราชกิจจานุเบกษา และอาจได้รับการเลือกใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้</p> <p>สมาชิกซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าสมาชิกซึ่งได้รับการเลือกขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่</p>	<p>“มาตรา ๘ ให้สมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อตามมาตรา ๖/๑๐ และอาจได้รับเลือกอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>ในกรณีที่สมาชิกพ้นจากตำแหน่งตามวาระและสมาชิกใหม่ ยังไม่เข้าปฏิบัติหน้าที่ ให้ประธานสภาและรองประธานสภายังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจการของสำนักงาน และให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของประธานสภาปฏิบัติหน้าที่แทนสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพลางก่อนได้เท่าที่จำเป็น</p>	<p>กำหนดผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนในช่วงระยะเวลาที่สมาชิกพ้นจากตำแหน่งตามวาระและสมาชิกใหม่ยังไม่เข้าปฏิบัติหน้าที่ เพื่อมิให้งานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องหยุดชะงัก</p>
<p>มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗</p>	<p>มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๗</p> <p>(๔) ปรากฏในภายหลังว่าในวันที่ได้รับทราบเสนอชื่อนั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๖/๙ วรรคสาม แล้วแต่กรณี</p> <p>(๕) สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิก</p>	<p>กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติในส่วนของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม</p>
<p>มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สมาชิกพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗</p>	<p>(๕) สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิก</p>	

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>เท่าที่มีอยู่ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งเพราะเหตุที่มีความประพฤติในทางเสื่อมเสียต่อการปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>เท่าที่มีอยู่ให้ถอดถอนออกจากตำแหน่งเพราะเหตุที่มีความประพฤติในทางเสื่อมเสีย</p> <p>(๖) ขาดประชุมเกินจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนวันประชุมในรอบหนึ่งปีโดยไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสภา</p> <p>ไม่กรณีที่สมาชิกผู้ใดพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุตาม (๔) ให้ส่งคำขอแทนและค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ได้รับมาเนื่องจากภาวะเป็นสมาชิกคืนแก่สำนักงัน แต่ไม่กระทบกระเทือนต่ออภิกขกรรมที่สมาชิกผู้นั้นได้กระทำให้ไปหน้าที่สมาชิก</p>	
<p>เมื่อบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกที่มาจากกลุ่มใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระก่อนวาระตามวรรคหนึ่งให้บุคคลในบัญชีรายชื่อสำรองของกลุ่มเดียวกันนับตามมาตรา ๖ (๔) ซึ่งได้รับคะแนนในลำดับถัดไป</p> <p>เลื่อนขึ้นมาเป็นสมาชิกแทนตำแหน่งที่ว่าง</p> <p>สมาชิกที่ได้รับเลือกเข้ามาแทนให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของสมาชิกที่ตนแทน แต่ถ้าเวลาเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันไม่ต้องดำเนินการเพื่อหาสมาชิกใหม่แทนตำแหน่งที่ว่าง</p>	<p>เมื่อสมาชิกซึ่งได้รับเลือกจากกลุ่มใดพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งอยู่ในบัญชีรายชื่อสำรองของกลุ่มนั้นตามมาตรา ๖/๗ (๔) หรือมาตรา ๖/๘ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ซึ่งได้รับคะแนนในลำดับถัดไปเป็นสมาชิกแทนและให้ลำดับงานแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ</p> <p>ให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของสมาชิกซึ่งได้รับเลือกไว้แล้ว</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีรายชื่อสำรองของกลุ่มใดเหลืออยู่ให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกอบด้วยสมาชิกเท่าที่เหลืออยู่</p>	
<p>มาตรา ๑๐ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>เป็นองค์การสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีค่าใช้จ่ายเป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา ๑๐ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>เป็นองค์การสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีค่าใช้จ่ายเป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p>	<p>เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตาม มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p>

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p> <p>(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ในการ ดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่บัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย</p> <p>(๒) ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และแผนอื่นตามมาตรา ๑๕ รวมทั้งแผนอื่นใด ที่มีกฎหมายกำหนดให้เสนอแผนนั้นต่อสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก่อนพิจารณาประกาศใช้</p>	<p>(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๒) ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ก่อนพิจารณา ประกาศใช้</p>	
<p>มาตรา ๑๘ ให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติมีประธานสภาหนึ่งคนและรองประธานสภาสองคน</p> <p>เมื่อมีการประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติเป็นครั้งแรก ให้สมาชิกเลือกสมาชิกด้วยกันเองเป็น ประธานสภาหนึ่งคน รองประธานสภาสองคน เพื่อทำหน้าที่ เป็นรองประธานสภาคนที่หนึ่งและรองประธานสภาคนที่สอง</p>	<p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๘ ให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีประธานสภาและรองประธานสภาตามที่จะได้ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามวรรคสอง</p> <p>เมื่อมีการประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นครั้งแรก ให้สมาชิกเลือกสมาชิกด้วยกันเองเป็นประธานสภาหนึ่งคน และรองประธานสภาไม่เกินสองคนตามมติของสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และให้เลขาธิการแจ้งให้นายกรัฐมนตรี ทราบเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป”</p>	<p>กำหนดให้ประธานสภาและรองประธานสภา ได้รับการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เมื่อได้รับเลือก โดยมติของสภาที่ปรึกษาแล้ว จากร่างเดิมที่ เสนอให้สมาชิกได้รับการโปรดเกล้าฯ ทั้งหมด เพื่อเป็นการลดพระราชภาระอันเกินจำเป็น</p>

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๑ การประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต้องจัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละสองครั้งและในกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) คณะรัฐมนตรีขอให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาให้คำปรึกษาในปัญหาที่เกี่ยวข้องสภาพเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>(๒) สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาเห็นสมควรให้ข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาหรือกรณีที่ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็นส่วนตัว</p> <p>(๓) เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนหนึ่งแผนใดตามมาตรา ๑๐ (๒)</p> <p>(๔) เพื่อดำเนินการภายในของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>(๕) สมาชิกเข้าชื่อกันตั้งแต่ยี่สิบห้าคนขึ้นไปร้องขอให้เปิดประชุม</p>	<p>“(๑) คณะรัฐมนตรีขอให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาให้คำปรึกษาในปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง”</p>	<p>เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ในการให้คำปรึกษาในปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตาม มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p>

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๗ ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งต่อไปนี้</p> <p>(๑) สภารวจ ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องที่จะต้องเสนอให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณา</p> <p>(๒) รับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>(๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา</p> <p>(๔) เป็นหน่วยงานทางวิชาการให้แก่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>(๕) ดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมอบหมาย</p> <p>ให้มีเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นผู้ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ภายใต้การกำกับดูแลของประธานสภา</p>	<p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดหมวด ๔ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p>

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๗/๑ ในกรณีกำกับดูแลสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามมาตรา ๒๗ วรรคสอง ให้ประธานสภามีอำนาจกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และ วางระเบียบการปฏิบัติงานของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวกับภารกิจที่จะต้องปฏิบัติงานให้กับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นไปตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้ประธานสภามีอำนาจสั่งให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน ปฏิบัติงานหรือยับยั้งการกระทำของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในส่วนที่ขัดแย้งกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้</p> <p>ในกรณีที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของประธานสภาที่สั่งการโดยชอบด้วยกฎหมายตามวรรคสองหรือกรณีอื่นที่เป็นอุปสรรคในการบริหารงานที่เกี่ยวข้องกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประธานสภาอาจแจ้งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณา ดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้</p>	<p>มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๗/๑ และมาตรา ๒๗/๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดหมวด ๔ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p>

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๔๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๗/๒ ให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวงตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และมีฐานะเป็นกรมอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี</p> <p>เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี</p> <p>ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกระเบียบการบริหารราชการทั่วไปของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้มีความคล่องตัวและสามารถปฏิบัติงานสอดคล้องกับภารกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ สำนักงาน สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๗/๑ มาตรา ๒๗/๒ มาตรา ๒๗/๓ มาตรา ๒๗/๔ มาตรา ๒๗/๕ มาตรา ๒๗/๖ มาตรา ๒๗/๗ และมาตรา ๒๗/๘ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>“หมวด ๔ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ และมีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ และมีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p> <p>(๑) ส่วรวจ ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องที่จะเสนอให้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณา และส่งคืนให้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณา และส่งคืนให้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณา</p> <p>(๒) รับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติและคณะกรรมการสหสาขาวิชา</p> <p>(๓) เป็นหน่วยงานทงวิชาการให้แก่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ และสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ วิชาการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>(๔) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรค ในกรรดำเนิงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา</p> <p>(๕) ปฏิบัติกรอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจ หน้าที่ของสำนักงานหรือตามที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม ชาติมอบหมาย</p>	<p>กำหนดให้สำนักงานเป็นส่วนราชการที่เป็น หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ และมีฐานะ เป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดิน เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p>

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๒๗/๑ ให้มีเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคนหนึ่งซึ่งแต่งตั้งจากราชการส่วนงานรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงาน และขึ้นตรงต่อประธานสภา เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p> <p>ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้ข้าราชการสำนักงานปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการข้าราชการสำนักงานที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>มาตรา ๒๗/๒ ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการและกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ</p> <p>มาตรา ๒๗/๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “ก.สป.” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานสภา เป็นประธานกรรมการ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p>	<p>กำหนดให้สำนักงานมีเลขาธิการซึ่งแต่งตั้งจากราชการส่วนงานรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงาน และขึ้นตรงต่อประธานสภา เพื่อให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p>
<p>มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p>	<p>เพื่อให้มีองค์รกลางบริหารงานบุคคลให้แก่สำนักงานและบุคลากรของสำนักงาน อันเป็นหลักประกันในการทำงานและขณะเดียวกันยังเป็นการสอดคล้องกับความ</p>	<p>เพื่อรองรับสิทธิและหน้าที่ของข้าราชการสำนักงานตามที่เคยได้รับอยู่เดิม</p>
<p>มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p>	<p>เพื่อให้มีองค์รกลางบริหารงานบุคคลให้แก่สำนักงานและบุคลากรของสำนักงาน อันเป็นหลักประกันในการทำงานและขณะเดียวกันยังเป็นการสอดคล้องกับความ</p>	<p>เพื่อให้มีองค์รกลางบริหารงานบุคคลให้แก่สำนักงานและบุคลากรของสำนักงาน อันเป็นหลักประกันในการทำงานและขณะเดียวกันยังเป็นการสอดคล้องกับความ</p>

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๒) กรรมการผู้ดำรงตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ รองประธานสภา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการ พัฒนาาระบบราชการ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้อำนวยการสำนัก งบประมาณ และอธิบดีกรมบัญชีกลาง (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งกรรมการ ตาม (๑) และ (๒) เลือกจากบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกและมีได้เป็น ข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ซึ่งมีความรู้ความ เชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย ด้านการคลัง หรือด้านการบริหารงาน บุคคลอย่างน้อยห้าคนละหนึ่งคน ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม เป็นอิสระของสำนักงานตามมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ</p>
<p>มาตรา ๒๗/๔ คุณสมบัตินิติและลักษณะต้องห้าม หลักเกณฑ์ และวิธีการเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วาระการดำรงตำแหน่ง และ การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และการประชุม ก.สป. ให้เป็นไปตามที่ ก.สป. กำหนด</p> <p>มาตรา ๒๗/๕ ให้มีคณะอนุกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “อ.ก.ส.สามัญ” ประกอบด้วย เลขาธิการ เป็นประธานอนุกรรมการ รองเลขาธิการคนหนึ่งซึ่ง</p>	<p>เพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และการประชุมคณะกรรมการ ข้าราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ</p> <p>เพื่อให้คณะอนุกรรมการสามัญประจำ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ทำหน้าที่ อ.ก.ส.กระทรวง ตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน</p>	

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>เลขาธิการมอบหมายเป็นรองประธานอนุกรรมการ รองเลขาธิการ ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิด เป็นสำนัก เป็นอนุกรรมการ และให้ อ.ก.ก. สามัญ ตั้งเลขานุการหนึ่งคน ให้ อ.ก.ก. สามัญ มีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายช่วยด้วย ระเบียบข้าราชการพลเรือนกำหนดไว้สำหรับ อ.ก.พ. กระทรวง</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นอิสระของ สำนักงานตามที่มาตรา ๒๕๘ ของ รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้</p>
<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>มาตรา ๒๗/๖ ให้ อ.ส.ป. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศ เกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน การคลัง การพัสดุ และการดำเนินงานอื่น ของสำนักงาน โดยให้รวมถึงเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) การแบ่งส่วนราชการภายในของสำนักงานและขอบเขต อำนาจหน้าที่ของส่วนราชการดังกล่าว (๒) การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทน ในตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน (๓) การกำหนดวันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการ สำนักงาน พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน (๔) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของข้าราชการ สำนักงาน พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน (๕) การใช้จ่ายเงิน การเบิกจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการทำนิติกรรมสัญญา</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นอิสระของ สำนักงานตามที่มาตรา ๒๕๘ ของ รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้</p>

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓	ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๒) การจัดให้มีสวัสดิการและการสงเคราะห์อื่น เงินเพิ่ม สำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว และ เงินค่าตอบแทนพิเศษหรือเงินรางวัลอื่น ของข้าราชการสำนักงาน พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน (๓) การรักษาพยาบาลและความสะดวกสบาย ของข้าราชการสำนักงาน (๔) การกำหนดวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง สำนักงาน ระเบียบและประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานสภาเป็น ผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ มาตรา ๒๗/๗. ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการสำนักงานโดยอนุโลม เว้นแต่ใน พระราชบัญญัตินี้จะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ให้อำนาจหน้าที่ ตามกฎหมายดังกล่าวของคณะรัฐมนตรีและ ก.พ. เป็นอำนาจหน้าที่ ของ ก.ส.ป. อำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เป็นอำนาจหน้าที่ของประธานสภา และอำนาจหน้าที่ของ ปลัดกระทรวงและอธิบดีเป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
		เพื่อให้สามารถนำกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับแก่ข้าราชการ สำนักงาน โดยไม่ต้องกำหนดรายละเอียดใหม่

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>มาตรา ๒๗/๔ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของ ก.ส.ป. เสนอบประมาณรายจ่ายประจำปีไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้เพียงพอกับการบริหารงานโดยอิสระของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสำนักงาน ไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของ สำนักงานความพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๓๓ ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับความจำเป็นอิสระของ สำนักงานตามที่มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติไว้</p> <p>เพื่อรับโอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และ เงินงบประมาณของสำนักงานตามกฎหมาย ฉบับก่อนมี</p> <p>การแก้ไขมาเป็นของสำนักงานตาม พระราชบัญญัตินี้ เพื่อรองรับให้สมาชิกซึ่ง อยู่ในตำแหน่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่า พ้นจากตำแหน่งตามเหตุที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัตินี้</p>
--	---	--

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พ.ศ. ๒๕๕๓</p>	<p>ในกรณีที่มาชิกพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙ ววรรคสองและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ในระหว่างดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มีให้นำมาตรา ๖/๔ มาตรา ๖/๕ ววรรคสาม มาตรา ๗ (๑/๑) มาตรา ๘ ววรรคหนึ่ง และมาตรา ๙ (๔) และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของสมาชิกตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง</p> <p>ในกรณีที่มาชิกคนใดดำรงตำแหน่งมาแล้วหนึ่งวาระ อาจได้รับกววรรคตั้งใหม่ติดต่อกันได้อีกหนึ่งวาระ</p> <p>มาตรา ๑๔ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่จะมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๒๗/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ ก.ส.ป. ประกอบด้วยการรวมการตามมาตรา ๒๗/๓ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้เพื่อทำหน้าที่เท่าที่จำเป็น</p>	<p>เพื่อให้คณะกรรมการข้าราชการสำนักงาน สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ทันที</p>

<p>พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๕ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่ง ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ออกตาม พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมี ผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก โดยข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไข เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อรองรับกฎหมายลำดับรองที่ออกตาม กฎหมายฉบับก่อนมีการแก้ไขโดย พระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับ ได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรอง ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>เพื่อกำหนดให้ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติเป็นผู้รักษาการในการ ใช้บังคับบทเฉพาะกาลตามพระราชบัญญัตินี้</p>	

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ได้ปรากฏข้อเท็จจริงในปัจจุบันถึงปัญหาของกระบวนการสรรหาเพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ยังมีความไม่เหมาะสม ขาดความชัดเจนในบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และมีขั้นตอนที่ยุ่งยากและมากเกินความจำเป็น นำมาซึ่งการฟ้องร้องดำเนินคดีเป็นจำนวนมาก และทำให้การได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีความล่าช้าอันส่งผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบกับมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวและให้กฎหมายว่าด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีความสอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) คณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๑.๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาสมาชิก

กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วย ประธานกรรมการการเลือกตั้งเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสี่คน ผู้แทนสถาบันภาคการผลิตสี่คน ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน ประธานสภาองค์กรลูกจ้างที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน ประธานสภาองค์กรนายจ้างที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ทุกแห่งซึ่งเลือกกันเองให้เหลือหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนสี่คน และผู้แทนองค์กรสื่อมวลชนสามคน เป็นกรรมการ โดยให้เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เป็นเลขานุการ ทั้งนี้ กรรมการสรรหาสมาชิกต้องไม่เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ และไม่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

(๑.๒) วิธีการเลือกคณะกรรมการสรรหาสมาชิก

กำหนดให้การเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกที่มาจากปลัดกระทรวงและอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษา ให้ใช้วิธีการประชุมเพื่อเลือกกันเอง ส่วนการเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกในกรณีอื่น ให้ใช้วิธีการประชุมเพื่อเลือกกันเองหรือวิธีการเลือกโดยทางไปรษณีย์หรือวิธีอื่นใดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด ทั้งนี้ ให้ผู้ซึ่งได้คะแนนมากที่สุดตามลำดับลงมาเป็นผู้ได้รับเลือก ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกมีคะแนนเท่ากันอันเป็นเหตุให้เกินจำนวนที่จะพึงมีได้ ให้ใช้วิธีการจับสลาก โดยในการประชุมเพื่อเลือกกรรมการที่มาจากปลัดกระทรวงและอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษา เมื่อมีผู้มาประชุมถึงหนึ่งในสี่ของจำนวนทั้งหมดแล้ว ให้ดำเนินการเลือกกันเองได้ โดยจะเลือกผู้ซึ่งไม่มาประชุมมิได้ ในกรณีที่เมื่อถึงกำหนดเวลาแล้วมีผู้มาประชุมไม่ครบหนึ่งในสี่ ให้สำนักงานดำเนินการนัดประชุมใหม่โดยเร็วโดยแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบถึงกำหนดวันประชุมใหม่และรายชื่อผู้ไม่มาประชุมสำหรับกรณีการเลือกปลัดกระทรวง และแจ้งนายกสภาสถาบันอุดมศึกษาสำหรับกรณีการเลือกอธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษา ในกรณีที่ไม้อาจเลือกกรรมการสรรหาสมาชิกได้ครบองค์ประกอบ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

(๒) กระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กำหนดกลไกในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยแยกกระบวนการของสมาชิกจากกลุ่มภาคเศรษฐกิจ กลุ่มในภาคสังคม และฐานทรัพยากร และกระบวนการของสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ออกจากกัน เพื่อไม่ให้เกิดการกระจุกตัวหรือเลือกบุคคลจากแหล่งหรือสถาบันหรือองค์กรเดียวกันอย่างเช่นในปัจจุบัน และกำหนดให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกทำหน้าที่ในการสรรหาสมาชิกโดยตรง จากกฎหมายปัจจุบันที่กำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้ทำหน้าที่ในการสรรหาสมาชิกเพื่อเสนอไปยังคณะกรรมการสรรหา เนื่องจากเป็นการกำหนดขั้นตอนที่ยุ่งยากและเกินจำเป็น โดยเฉพาะขั้นตอนดังกล่าวยังก่อให้เกิดปัญหาในการฟ้องร้องอยู่เสมอถึงการ block vote เป็นจำนวนมาก โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๒.๑) กระบวนการสรรหาสมาชิกจากกลุ่มภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคม และฐานทรัพยากร

กำหนดให้ต้องเป็นผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อจากองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลักในกิจการของกลุ่มต่างๆ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ และองค์กรนั้นได้ดำเนินกิจการดังกล่าวอย่างต่อเนื่องมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปีก่อนขอขึ้นทะเบียน และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานก่อนวันที่มีเหตุให้มีการสรรหาสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ซึ่งองค์กรดังกล่าวมีสิทธิเสนอชื่อบุคคลที่สมควรเป็นสมาชิกในกลุ่มและด้านที่องค์กรได้ขึ้นทะเบียนไว้ พร้อมด้วยความยินยอมของผู้ได้รับการเสนอชื่อองค์กรละไม่เกินหนึ่งคน และให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกตรวจสอบคุณสมบัติของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อ แล้วประกาศรายชื่อของบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม โดยแยกตามกลุ่มในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ หากองค์กรที่ได้ขึ้นทะเบียนหรือผู้ได้รับการเสนอชื่อ

ไม่เห็นด้วยกับผลการตรวจสอบคุณสมบัติของคณะกรรมการสรรหาสมาชิก ให้ยื่นคำร้องให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกทบทวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประกาศรายชื่อ และให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกพิจารณาคำร้องให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำร้อง คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกให้เป็นที่สุด จากนั้นจึงให้คณะกรรมการสรรหาสมาชิกจัดให้บุคคลซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติแล้ว มาประชุมเพื่อเลือกกันเองเป็นสมาชิกตามจำนวนที่กำหนดสำหรับกลุ่มนั้นๆ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้บุคคลซึ่งได้คะแนนเรียงลำดับรองลงไปจำนวนสิบคนแรกเป็นผู้ได้รับการบรรจุในบัญชีรายชื่อสำรองของแต่ละกลุ่มนั้นๆ และให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกดำเนินการประกาศรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเลือกเป็นสมาชิก และบัญชีรายชื่อสำรองในราชกิจจานุเบกษา และแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ

(๒.๒) กระบวนการสรรหาสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

(ก) กำหนดให้องค์กรวิชาชีพที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นทุกแห่งมีสิทธิเสนอชื่อบุคคลที่สมควรได้รับเลือกเป็นสมาชิกแห่งละสองคน ประกอบด้วย ผู้ซึ่งเป็นสมาชิกในองค์กรของตนหนึ่งคน และผู้ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในองค์กรของตนหนึ่งคน

(ข) กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่เป็นนิติบุคคลแต่ละสถาบันมีสิทธิเสนอชื่อผู้ซึ่งทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาและมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปแห่งละหนึ่งคน และเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิอื่นซึ่งมิได้ทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาแห่งละหนึ่งคน โดยผู้สอนพิเศษซึ่งมิได้มีเงินเดือนและตำแหน่งประจำในสถาบันอุดมศึกษาและกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา มิให้ถือว่าเป็นผู้ทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษา

ให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (ก) และ (ข) ร่วมประชุมเพื่อเลือกกันเอง โดยให้เลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (ก) จากผู้ที่เป็นสมาชิกในองค์กรตาม (ก) จำนวนสามคน และผู้ที่มีได้เป็นสมาชิกในองค์กรตาม (ก) จำนวนสี่คน และเลือกผู้ได้รับการเสนอชื่อตาม (ข) จากผู้ซึ่งทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาจำนวนสามคน และผู้ซึ่งมิได้ทำงานประจำในสถาบันอุดมศึกษาจำนวนสี่คน ทั้งนี้ ให้บุคคลซึ่งได้คะแนนเรียงลำดับรองลงไปจำนวนไม่เกินห้าคนแรกเป็นผู้ได้รับการบรรจุในบัญชีรายชื่อสำรองของแต่ละประเภท และให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกดำเนินการประกาศรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเลือกเป็นสมาชิก และบัญชีรายชื่อสำรองในราชกิจจานุเบกษา และแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบ

(๒.๓) มาตรการป้องกันความลำเอียงในกระบวนการสรรหาสมาชิก

ในกรณีที่มีการนำคดีไปสู่ศาลอันเนื่องมาจากการสรรหาสมาชิก การนำคดีไปสู่ศาลนั้นไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาสมาชิก และมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองมาใช้บังคับ รวมทั้งกำหนดให้ในกรณีที่มีเหตุใดๆ ทำให้การได้มาซึ่งสมาชิกมีจำนวนไม่ถึงเก้าสิบเก้าคนแต่มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ให้ถือว่าสมาชิกจำนวนนั้นประกอบเป็นสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ต้องดำเนินการให้มีสมาชิกครบจำนวนเก้าสิบเก้าคน

โดยเร็ว และให้สมาชิกซึ่งได้รับเลือกในภายหลังนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของสมาชิกซึ่งได้รับเลือกไว้แล้ว

(๓) คุณสมบัติและการดำรงตำแหน่งของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กำหนดอายุขั้นต่ำของสมาชิกว่าต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเสนอชื่อ เพื่อให้เหมาะสมกับอำนาจหน้าที่ของสมาชิกที่เป็นองค์กรให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่คณะรัฐมนตรี และเมื่อสมาชิกดำรงตำแหน่งจนครบวาระแล้ว ได้กำหนดให้สำนักงานทำหน้าที่สภาที่ปรึกษาฯ ไปพลางก่อน แต่ยังคงให้ประธานสภาและรองประธานสภายังคงทำหน้าที่ต่อไปตามกฎหมายนี้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการของสำนักงาน รวมทั้งกำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการแก้ไขบทบัญญัติในส่วนของคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม รวมทั้งกำหนดให้การขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามที่บ่งบอกถึงการจงใจปกปิดหรือบิดเบือนกรณีเช่นนี้ ให้สมาชิกผู้นั้นต้องส่งคำตอบแทนและค่าใช้จ่ายที่ได้รับไปแล้วคืนด้วย

(๔) สถานะและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กำหนดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ มีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยให้มีเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคนหนึ่งซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการสำนักงาน มีหน้าที่รับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการสำนักงาน พนักงานราชการ และลูกจ้างสำนักงาน และกำหนดให้มีคณะกรรมการข้าราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.สป." ประกอบด้วยประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ รองประธานสภา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ และอธิบดีกรมบัญชีกลาง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งประธานและกรรมการโดยตำแหน่ง เลือกจากบุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกและมีได้เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านกฎหมาย ด้านการคลัง หรือด้านการบริหารงานบุคคลอย่างน้อยด้านละหนึ่งคน และให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อให้มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน การคลัง การพัสดุ และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน รวมทั้งกำหนดให้มีคณะกรรมการสามัญประจำสำนักงานหรือ อ.ก.ค. สามัญ เพื่อทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

อำนาจหน้าที่และองค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*

ความเป็นมาของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

นับแต่ปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แต่ภายหลังจากที่ประชาชนใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว บทบาทหน้าที่หรือการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายบริหารประเทศในรูปแบบอื่นแทบจะไม่มีเลย ทำให้การบริหารประเทศขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของนักการเมืองหรือฝ่ายบริหารเท่านั้น ซึ่งเป็นการให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในระดับปฏิบัติ ในแต่ละเรื่องแบบทำไปแก้ไข ที่ให้ความสำคัญเชิงบุคคล โดยไม่ให้ความสำคัญต่อการพิจารณาปัญหาเชิง "ระบบ" หรือแบบ "โครงสร้างและกลไก" ที่เหมาะสมต่อการพัฒนาแบบยั่งยืน ขาดการพิจารณาถึงความต้องการของประชาชนที่ต้องไปเผชิญกับชะตากรรม จากผลพวงของระบบเศรษฐกิจและสังคมที่ถูกเลือกมาใช้ เป็นกรอบการพัฒนาประเทศ การแก้ไขปัญหาบ้านเมืองและการพัฒนาประเทศจึงไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและความต้องการของประชาชน

ก่อนการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ผลผลิตทางเศรษฐกิจและสังคม ปัญหา และระบบการตัดสินใจทางเศรษฐกิจและการเมืองแบบเก่า ขาดการมีส่วนร่วมการตัดสินใจจากกลุ่มต่าง ๆ ในสังคมวงกว้าง และยังไม่มียกลไกทางสังคมการเมืองใดที่จะมาเป็นตัวกลางไว้คอยท้วงติงหรือเสนอความต้องการในอันที่จะเลือกทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ระบบการตัดสินใจในอดีต (ก่อนการปฏิรูปการเมือง) จึงมุ่งตอบสนองเฉพาะกลุ่ม มีลักษณะเป็นการเมืองของนักการเมืองจำนวนน้อยที่หมุนเวียนสลับเปลี่ยนหน้าเข้ามาทำหน้าที่

ค.นพ. ประเวศ วะสี ในฐานะประธานคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย หรือ คพป. ได้เสนอคำว่า "สภาอุดมทัศน์" ขึ้นระหว่างการประชุมคณะทำงานชุดเล็กเพื่อพิจารณาจัดทำกรอบความคิดการปฏิรูปการเมืองไทย เมื่อปี ๒๕๓๙ เพื่อให้ทำหน้าที่ในการวางแผนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง กำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งนำประเทศเข้าสู่การเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในแต่ละด้านอย่างเหมาะสม จึงเป็นที่มาและความต้องการที่จะให้มี "สภาอุดมทัศน์" ขึ้น เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศที่ให้ความสนใจกับการแก้ไขปัญหาาร่วมกันอย่างเป็นระบบแบบมีขั้นมีตอน แตกต่างจากกระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหาสังคมการเมืองที่เคยมีมาแต่ในอดีต

"สภาอุดมทัศน์" ตามแนวคิดดังกล่าว ประกอบด้วย บุคคลที่มีความรู้เสียสละ ไม่นับอาชีพหนึ่งอาชีพใดเป็นพิเศษ หรือการทำให้เป็นสภาวิชาชีพ จึงมีลักษณะที่แตกต่างจากสภาผู้แทนราษฎร ทั้งองค์ประกอบและคุณสมบัติที่มาของบุคคลที่เข้ามาทำหน้าที่ เพื่อร่วมกันพิจารณาไตร่ตรองปัญหาองคร่วมของประเทศสอดคล้องประสานเชื่อมโยงสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน โดยไม่มีการแยกแยะแบ่งปัญหาเป็นส่วน ๆ ทั้งปัญหาการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม ก่อนที่จะกำหนดเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมอย่างรอบด้าน นอกจากนี้ สภาอุดมทัศน์ต้องมีบทบาทสำคัญในการให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงสะท้อนปัญหาอุปสรรคการพัฒนา และให้ข้อเสนอแนะในทางนโยบายต่อรัฐบาล ซึ่งจะเป็นกลไกการขับเคลื่อนหลักการ สาระสำคัญที่จะมีขึ้นเป็นเรื่อง ๆ อีกด้วย

แนวความคิดเกี่ยวกับ “สภาอศมทศน์” ได้พัฒนาแนวความคิดเรื่อยมาจนกระทั่งได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฯ ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์เพื่อแก้ปัญหาทางการเมืองไทยทั้งระบบ โดยมุ่งสร้างพรรคการเมืองให้เข้มแข็งและให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกระดับ ดังนั้น การรับรองและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและพัฒนาประเทศมากยิ่งขึ้น จึงเป็นหัวใจแห่งรัฐธรรมนูญฉบับนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งได้ให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการบริหารจัดการของรัฐในทุกระดับ ไม่เว้นแม้แต่การมีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจของรัฐ

“สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” (The National Economic and Social Advisory Council) เป็นองค์กรการมีส่วนร่วมของประชาชนตามแนวคิดของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมที่นำแนวคิดประชาธิปไตยแบบตัวแทนมาผสมผสานกับประชาธิปไตยโดยตรง โดยการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจ และการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เป็นผลพวงของการปฏิรูปการเมืองไทย ที่นำไปสู่การประกาศใช้รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนเพื่อ “การปฏิรูปการเมืองไทย” ภายหลังจากรัฐประหารของคณะผู้รักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ เมื่อปี ๒๕๓๔ และวิกฤตการณ์พฤษภาคม ๒๕๓๕ นับเป็นจุดเปลี่ยนทางสังคมการเมืองที่สำคัญในช่วงหนึ่งของประวัติศาสตร์การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศไทย โดยมาตรา ๘๙ ได้กำหนดให้รัฐจัดให้มีสภาที่ปรึกษา มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติก่อนพิจารณาประกาศใช้

เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในการก่อตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้บัญญัติหน้าที่ซึ่งรัฐต้องปฏิบัติต่อประชาชนไว้ในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญ อันเป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ให้รัฐถือเป็นแนวทางในการตรากฎหมายกำหนดนโยบาย และการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามมาตรา ๘๙ แห่งรัฐธรรมนูญ บัญญัติไว้ นั้น เป็นบทบัญญัติหนึ่งของแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่มีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจของรัฐ

“มาตรา ๘๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ให้รัฐจัดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ” (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐)

ต่อมาสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้การรับรองเป็นการเฉพาะอีกชั้นหนึ่ง

จากบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติข้างต้น สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม และให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติก่อนพิจารณาประกาศใช้ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการประเทศ โดยการให้ความเห็น คำปรึกษา และข้อเสนอแนะที่มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนที่จะก่อให้เกิดกระบวนการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรีอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องเป็นธรรม สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและมีความโปร่งใสเป็นสำคัญ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการภายใต้ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีใช่เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ในการให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล โดยที่คณะรัฐมนตรีจะดำเนินการตามความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา หรือไม่ได้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่จัดทำรายงานผลการพิจารณา หรือผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่สภาที่ปรึกษา ให้คำปรึกษาหรือข้อเสนอแนะ หรือให้ความเห็นเพื่อเสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเปิดเผยข้อมูลให้สาธารณชนทราบด้วย

เมื่อเกิดการรัฐประหาร วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้ถูกยกเลิก แม้ว่าสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ ที่ได้ถูกยกเลิกไปแล้วก็ตาม แต่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีกฎหมายรองรับอีกชั้นหนึ่ง ดังนั้น สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงยังคงทำหน้าที่ต่อไป

ต่อมารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘ ก็ได้บัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเพิ่มบทบาทหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติด้วย ความว่า

“มาตรา ๒๕๘ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ

ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เป็นอิสระในการบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

เปรียบเทียบสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ กับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีความแตกต่างกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานภาพขององค์กร

(๑.๑) สถานภาพของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ บัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษา ไว้ในหมวดว่าด้วย “แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ” แต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ บัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษา ไว้ในหมวดว่าด้วย “องค์กรตามรัฐธรรมนูญ” ทำให้สภาที่ปรึกษา มีสถานะของสภาที่ปรึกษา เปลี่ยนแปลงไปจากสถานะตามที่รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ กำหนด

(๑.๒) สถานภาพของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การบัญญัติ “ให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารบุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” ดังนั้นจึงต้องมีกฎหมายบัญญัติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ซึ่งสำนักงานสภาที่ปรึกษา จะเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีต่อไปไม่ได้

(๒) ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความแตกต่างของขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา ตามรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ กับรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ มีนัยสำคัญ ๒ ประการ คือ

(๒.๑) สืบเนื่องจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ บัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษา ไว้ในหมวดว่าด้วย “แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้สภาที่ปรึกษา มีส่วนในการผลักดันให้แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนำไปสู่การปฏิบัติจริง ถือเป็นขอบเขตอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา แต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ บัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษา ไว้ในหมวดว่าด้วย “องค์กรตามรัฐธรรมนูญ” ทำให้อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา มิได้มีขอบเขตเฉพาะ “แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ” เท่านั้น

(๒.๒) การเพิ่มบทบาทหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทำให้บทบาทหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา มิใช่เฉพาะการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม แต่ให้รวมไปถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยนั้น เพื่อให้สภาที่ปรึกษา มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างครบวงจร ซึ่งผลักดันให้นำไปสู่การปฏิบัติจริงอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป

อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ดังนี้

๑. ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๘ และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

๑.๑ พิจารณาให้คำปรึกษาเพื่อเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี ในเรื่องที่คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษา

๑.๒ พิจารณาศึกษาเรื่องที่เห็นว่าสมควรกำหนดเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำเป็นข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี

๑.๓ พิจารณาศึกษาเพื่อจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป

๒. ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด ก่อนพิจารณาประกาศใช้

ทั้งนี้ นับแต่ประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้มีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับสถานภาพทางกฎหมายของสภาที่ปรึกษา และสมาชิกสภาที่ปรึกษาว่า เมื่อพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มิได้ให้นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ไว้จึงต้องพิจารณาความหมายของคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ในลักษณะทั่วไป ซึ่งการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งหรือเลือกตั้งตามกฎหมาย โดยมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการหรือหน้าที่ปฏิบัติการกิจของรัฐตามกฎหมายกำหนด หรือมีอำนาจบังคับการให้บุคคลปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้สั่งตามอำนาจหน้าที่ได้ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ มิได้ให้อำนาจแก่สภาที่ปรึกษาฯ ไว้แต่อย่างใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดำเนินการใด ๆ สมาชิกก็มิได้มีอำนาจหน้าที่อย่างใดเป็นการเฉพาะตน หากแต่เป็นการทำงานร่วมกันในฐานะสภา จึงมีอาจถือได้ว่า สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ มีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ (บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๑๑๖/๒๕๔๘, กุมภาพันธุ์ ๒๕๔๘)

นอกจากนี้ ในประเด็นของอำนาจพิจารณาทางปกครอง ศาลปกครองสูงสุดได้ให้ความเห็นไว้ว่า สภาที่ปรึกษาฯ มิได้เป็นองค์กรที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองใด ๆ หากแต่เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเศรษฐกิจ และสังคมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายกำหนด (คำสั่งศาลปกครองสูงสุด คำสั่งที่ ๒๔๐/๒๕๔๘, ๑ มิถุนายน ๒๕๔๘)

ที่มาและองค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาฯ ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๔๙ คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากรและผู้ทรงคุณวุฒิ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบด้วย

๑. กลุ่มในภาคเศรษฐกิจ มีจำนวน ๕๐ คน จากภาคผลิตหลักของประเทศ ได้แก่

๑. การผลิตด้านการเกษตร	จำนวน ๑๖ คน
๒. การผลิตด้านการอุตสาหกรรม	จำนวน ๑๗ คน
๓. การผลิตด้านการบริการ	จำนวน ๑๗ คน

๒. กลุ่มงานในภาคสังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวน ๔๙ คน ได้แก่

กลุ่มในภาคสังคม	จำนวน ๑๙ คน
-----------------	-------------

การพัฒนาชุมชน	๒ คน
การสาธารณสุข	๒ คน
การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และศาสนา	๔ คน
การพัฒนาและสงเคราะห์คนพิการ	๒ คน
การพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ	๔ คน
การพัฒนาแรงงาน	๔ คน
การคุ้มครองผู้บริโภค	๑ คน
กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร	จำนวน ๑๖ คน
ฐานทรัพยากร เช่น ที่ดิน ป่าไม้ แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำ ทะเล อากาศ หรือความหลากหลายทางชีวภาพ	๑๐ คน
การพัฒนากระบวนการเกษตร	๔ คน
การพัฒนากระบวนการอุตสาหกรรม	๑ คน
การพัฒนากระบวนการบริการ	๑ คน
กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ	จำนวน ๑๔ คน

ขั้นตอนและวิธีการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ขั้นตอนและวิธีการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มี ๒ ขั้นตอนสำคัญคือ
 ขั้นตอนที่ ๑ การได้มาซึ่งคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา
 ขั้นตอนที่ ๒ กระบวนการสรรหาสภาที่ปรึกษา

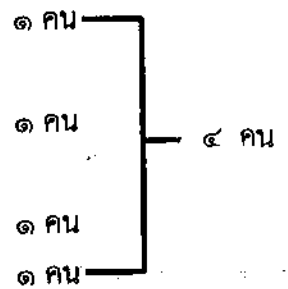
ขั้นตอนที่ ๑ การได้มาซึ่งคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา จำนวน ๒๑ คน

ก. ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธานโดยตำแหน่ง	
ข. ปลัดกระทรวงทุกกระทรวง เลือกกันเองให้เหลือ	๔ คน
ค. อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่ง เลือกกันเองให้เหลือ	๓ คน
ง. อธิการบดีของสถาบันราชภัฏและสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลทุกแห่ง
เลือกกันเองให้เหลือ	๑ คน
จ. ผู้แทนสถาบันภาคการผลิต	
- ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	๑ คน
- ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	๑ คน
- ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย	๑ คน
- ผู้แทนชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด	๑ คน
ฉ. ผู้แทนสหภาพแรงงาน เลือกกันเองให้เหลือ	๑ คน
*ข. ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้	

หมายเหตุ *เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นเลขานุการในคณะกรรมการสรรหา

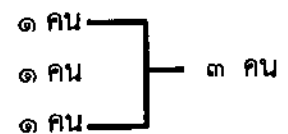
*องค์กรภาคเอกชน ตามข้อ ข. และองค์กรสื่อมวลชน ตามข้อ ค. ต้องเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานสภาที่ปรึกษา ก่อนครบกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่มีเหตุให้มีการเลือกสมาชิก

- ด้านการพัฒนาชุมชนชนบท การพัฒนาชุมชนเมือง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการเกษตรทางเลือกหรือการจัดการเทคโนโลยีที่เหมาะสม เลือกกันเองด้านละ
- ด้านการพัฒนาชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื่อเอ็ดส์ หรือผู้ป่วย เลือกกันเองด้านละ
- ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิของผู้บริโภค การส่งเสริมประชาธิปไตย หรือการพัฒนาแรงงาน เลือกกันเองด้านละ
- การสาธารณสุข การศึกษา หรือศิลปวัฒนธรรม เลือกกันเองด้านละ

ข. ผู้แทนสื่อมวลชน

- ด้านหนังสือพิมพ์ เลือกกันเองกิจการละ
- ด้านวิทยุกระจายเสียง เลือกเองกิจการละ
- ก้านวิทยุโทรทัศน์ เลือกกันเองกิจการละ

คุณลักษณะ และลักษณะต้องห้ามของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สมาชิกสภาที่ปรึกษา ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้

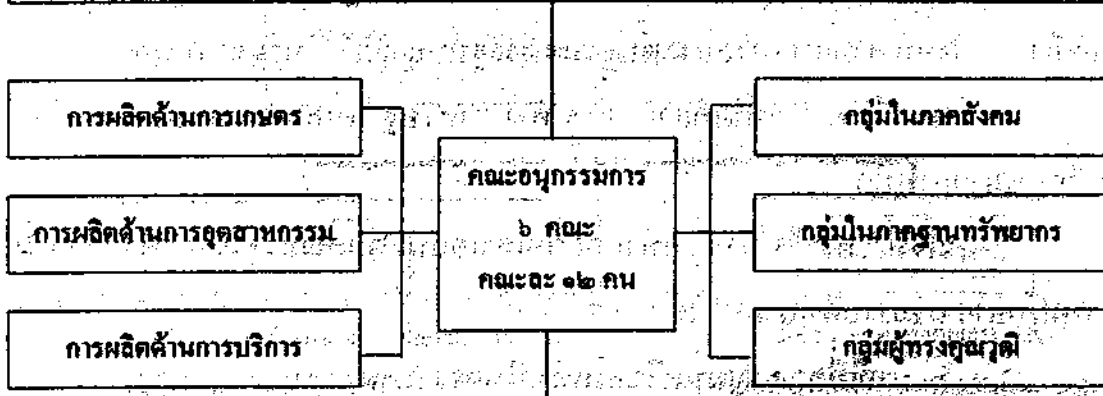
๑. มีสัญชาติไทย
๒. ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย ซึ่งศาลยังไม่ได้ให้จากฟื้นคดี คนวิกลจริต หรือพ้นเพิกถอนประกอบ
๓. ไม่เคยได้รับโทษจองจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
๔. ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง

สืบเนื่องจากคำว่า “ตำแหน่งในพรรคการเมือง” บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา มิได้กำหนดความหมายไว้โดยเฉพาะแล้ว จึงต้องพิจารณาจากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา ไม่ประสงค์จะให้สิทธิพลทางการเมืองเข้ามาแทรกแซง หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา ซึ่งเป็นองค์กรที่มุ่งจะสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีใช่เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคล หรือกลุ่มบุคคลใดตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา ฉะนั้นคำว่า “ตำแหน่งในพรรคการเมือง” จึงหมายความถึงผู้ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ในการดำเนินกิจการในพรรคการเมือง ไม่ว่าจะเป็ตำแหน่งที่ นายทะเบียนพรรคการเมืองได้จัดแจ้งไว้ตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองพ.ศ. ๒๕๕๒ หรือเป็นตำแหน่งที่เกิดขึ้นตามข้อบังคับของพรรคการเมือง หรือเกิดจากการแต่งตั้งของผู้มีอำนาจในพรรคการเมือง เพื่อให้มีหน้าที่ในการดำเนินกิจการพรรคการเมือง เช่น ที่ปรึกษาพรรค นายทะเบียนพรรค รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือคณะทำงานของ พรรคการเมืองนั้น เช่น คณะกรรมการวินัย และจริยธรรม คณะกรรมการภาค คณะกรรมการอำนวยการ เลือกตั้ง เป็นต้น ก็ถือว่าผู้นั้นดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองตามความเป็นจริง และเป็นผลให้มีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๗ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา ด้วยเช่นกัน (บันทึกสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๙๘/๒๕๕๘, มิถุนายน ๒๕๕๘)

ขั้นตอนที่ ๒ กระบวนการสรรหาสมาชิก สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการสรรหา จำนวน ๒๑ คน
 (ประกอบด้วย ผู้แทนจากภาคราชการ สถาบันการศึกษา สื่อมวลชนและองค์กรภาคประชาชนทุกภาคส่วน)

- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิก โดยคำนึงถึงการกระจายของบุคคล ซึ่งเป็นตัวแทนความภาค อาชีพ เพศและขนาดของกิจการ และแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการจำนวน ๖ คณะ

- เสนอชื่อองค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อบุคคลมาเป็นสมาชิก ทั้งที่เป็นนิติบุคคลและ ไม่เป็นนิติบุคคลก็ได้ ซึ่งองค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อบุคคลจะเสนอรายชื่อ ได้ตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหา กำหนด
- คัดเลือกบุคคลที่ได้รับการเสนอรายชื่อ ให้เหลือ ไม่น้อยกว่าสามเท่าของจำนวนสมาชิกที่พึงมีในแต่ละกลุ่ม

บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกของแต่ละกลุ่ม มาประชุมคัดเลือกกันเอง ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสรรหา กำหนดเพื่อให้ได้สมาชิก ตามจำนวนที่พึงมีในแต่ละกลุ่มตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้าย พ.ร.บ. (สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เสนอรายชื่อค่อนายกรัฐมนตรี)

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี
 นับแต่วันประกาศรายชื่อในราชกิจจานุเบกษา

สรุป
รายงานการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์
โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพและประเมิณผล
การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่สาม*

รายงานการศึกษาวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการเสริมสร้างประสิทธิภาพและประเมิณผล การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓ ประกอบด้วยเนื้อหาในส่วนที่สำคัญ คือ ปัญหาของการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา การประเมิณผลเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา และข้อเสนอแนะ

การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา จำนวน ๓ ครั้งนั้น แต่ละครั้งมีปัญหาเกิดขึ้นตลอด อย่างไรก็ตาม อาจถือได้ว่าการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ นั้นมีปัญหามากที่สุดโดยเฉพาะปัญหาทางด้านกฎหมาย โดยสามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

๑. ปัญหาของการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ สามารถแบ่งออกได้เป็น ๕ ประเภทใหญ่ ดังนี้

๑ ปัญหาที่เกิดจากแนวความคิด ความเข้าใจต่อองค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นั้นถือเป็นรากฐานของปัญหา ถึงแม้ว่าแนวความคิดอาจมิใช่ปัญหาเกี่ยวกับนิติวิธีทางกฎหมายแต่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญไม่ได้กำหนดตรูปรธรรมถึงแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา คุณลักษณะของสภาที่ปรึกษา ว่าเป็นองค์กรตัวแทนกลุ่มวิชาชีพ ตัวแทนกลุ่มผลประโยชน์หรือตัวแทนกลุ่มกิจกรรมที่มุ่งกระทำประโยชน์เพื่อสาธารณะ คุณลักษณะขององค์กรและบุคคลที่จะเป็นสมาชิก เหตุแห่งความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับแนวความคิดดังกล่าวนี้ จึงส่งผลให้ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาสมาชิกทำการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา โดยวางความรู้ความเข้าใจอยู่เพียงแคตัวบทกฎหมายซึ่งหมายถึงพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ เท่านั้น เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในการก่อตั้งสภาที่ปรึกษา รวมทั้งแนวความคิดทั้งหลายจึงไม่ถูกถ่ายทอดมาสู่การปฏิบัติในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา อย่างจริงจัง

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ จึงไม่แตกต่างไปจากการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๑ และ ๒ กล่าวคือ เน้นที่ทำให้ถูกกฎหมาย (พ.ร.บ. สภาที่ปรึกษา) ขณะที่ปัญหากฎหมายอื่นๆ เช่น หลักความเป็นธรรมในการคัดเลือกและความหลากหลาย องค์กรประชุมและองค์มติของคณะอนุกรรมการวิธีการได้มาซึ่งคณะอนุกรรมการ ฯลฯ คณะกรรมการสรรหาละเลยการให้ความสำคัญอย่างยิ่ง แม้ว่าคณะกรรมการสรรหาจะสามารถยึดกุมหลักของการดำเนินงานแบบคณะกรรมการกลุ่ม ในเรื่องของรูปแบบในการประชุมได้ค่อนข้างดีก็ตาม แต่ในด้านเนื้อหานั้น ยังมีข้อที่ต้องพิจารณาหลายประการ ในภาวะที่กรรมการสรรหาจำนวนหนึ่งซึ่งมีจำนวนที่มากกว่าแต่มีองค์ความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ในจำนวนที่ยังไม่เพียงพอ และไม่สามารถที่จะได้แย่งคัดค้านหรือคาดหมายหรือรับรู้หรือตระหนักได้ว่าการดำเนินการบางประการที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอาจจะถูกนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อเครือข่ายองค์กรบางเครือข่ายที่มีความกระตือรือร้นต่อการเป็นสมาชิก

* ที่มา: สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. โครงการวิจัยเสริมสร้างประสิทธิภาพและประเมิณผล การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓, ๒๕๕๒

สภาที่ปรึกษา ด้วยการสร้างพวกให้ได้จำนวนที่มากกว่าผู้อื่นทั้งในการสมัครและในการได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้มีสิทธิคัดเลือกกันเอง ซึ่งแม้จะเป็นการกระทำที่ถูกกฎหมายสภาที่ปรึกษา ถูกกระเบียบการสรรหา แต่อาจไม่ถูกต้องในเรื่องของการใช้กฎหมายเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางราชการทางปกครองหรืออาจไม่เป็นการสมประโยชน์ต่อราชการ เนื่องจากบุคคลที่ได้รับการสรรหาอาจยังไม่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมหรือสมดุลทางความคิดอย่างแท้จริง

๒ ปัญหาที่เกิดจากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เกิดขึ้นจากความเข้าใจของสมาชิกสภาที่ปรึกษา เกี่ยวกับสถานภาพองค์กรสภาที่ปรึกษา ในบทบัญญัติมาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เกี่ยวกับความเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีสถานะอยู่ในระดับเดียวกับองค์กรอิสระตามความในหมวด ๑๑ โดยผลของบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๕๘ ทำให้สำนักงานสภาที่ปรึกษา ต้องเป็นหน่วยงานอิสระโดยทันที ดังนั้น การอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีตามความในมาตรา ๒๗/๒ ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงถือว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ

เมื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษา เก่าจำนวนหนึ่งไม่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ การฟ้องร้องคดีโดยอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๘ พร้อมกับอ้างความไม่ชอบด้านอื่นๆ จึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและเป็นขบวนการขนานไปกับการสื่อต่อสังคมที่เน้นถึงแต่ความล้มเหลวของการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา

๓. ปัญหาที่เกิดจากบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓

๔. ปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓

๔.๑ การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา เนื่องจากพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเอาไว้อย่างกว้าง คณะกรรมการสรรหาจึงต้องมีหน้าที่ใช้ดุลพินิจของตนในการดำเนินการสรรหาให้ถูกต้องตามขั้นตอนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนดจึงเป็นผลต่อเรื่องของการใช้ดุลพินิจเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ตนเองกำหนดเป็นสำคัญ

๔.๒ การแต่งตั้งคณะกรรมการ ควรมีการทบทวนในเรื่องของการตีความคำว่า “ผู้แทน” ในพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๖ วรรค ๒ เสียใหม่ เนื่องจากคณะกรรมการสรรหา ทุกชุดล้วนเข้าใจความหมายของคำว่า “ผู้แทน” คือ บุคคลที่มาจากการเสนอและแต่งตั้งของตน และเป็นบุคคลที่ตนเองรู้จักและเห็นว่ามีคุณสมบัติเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ด้วยเหตุนี้ อนุกรรมการของแต่ละด้านจึงมีความเกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับกรรมการสรรหาตามที่เสนอแต่งตั้งตนเองไม่ว่าจะในสถานะใดสถานะหนึ่งแทบทั้งสิ้น

การแต่งตั้งคณะกรรมการควรที่จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จและประกาศต่อสาธารณชน ก่อนหน้าที่จะทำการรับสมัคร รวมทั้งระบุในใบสมัครไว้ด้วยว่าผู้สมัคร (ทั้งองค์กรและบุคคลที่องค์กรเสนอชื่อ) มีความเกี่ยวข้องกับพันธมิตรอย่างใดกับคณะกรรมการสรรหาหรือคณะกรรมการคณะใดคณะหนึ่งหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นไปอย่างมีความเป็นกลางที่แท้จริง

๔.๓ ปัญหาจากการปฏิบัติที่เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง มีการหยิบยกขึ้นมา
กล่าวถึง

ในคำฟ้องคดี มีอยู่ ๒ ประการสำคัญ กล่าวคือ

๔.๓.๑ ปัญหาของสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๒ จำนวน ๔ รายมาปฏิบัติหน้าที่ เป็นคณะกรรมการสรรหา แม้ว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษา ทั้ง ๔ รายนี้จะปฏิบัติหน้าที่ครบ ๒ วาระแล้วก็ตาม กรณีนี้เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ มีปัญหาและได้รับการโต้แย้งมากกว่าการสรรหาชุดก่อนๆ ในเรื่องของความไม่เป็นกลาง

๔.๓.๒ คณะกรรมการสรรหาไม่ยึดมั่นในหลักความเป็นกลางและไม่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วน

ย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามหลักกฎหมายปกครอง โดยมีข้อเท็จจริงคือ กรรมการสรรหาจำนวนถึง ๗ ราย มีความสัมพันธ์กับบุคคลผู้มีสิทธิ์คัดเลือกกันเอง จึงอาจขัดต่อพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๓ และ มาตรา ๑๖ ได้

๔.๔ บทบาทขององค์กรเครือข่าย จุดอ่อนประการสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ความสัมพันธ์
ระหว่างองค์กรเครือข่ายกับสภาที่ปรึกษา ยังมีลักษณะเป็นไปในทางเดียวตามความต้องการของการของสภาที่ปรึกษา ไม่มีลักษณะสื่อสารย้อนกลับอย่างแท้จริง ซึ่งจุดอ่อนเหล่านี้เกิดจากการขาดแนวความคิดและหลักการสำคัญที่พึงยึดถือ ในการดำเนินการของสภาที่ปรึกษา นั่นคือ การขาดความเข้าใจในเจตนารมณ์ของการก่อตั้งองค์กรที่เชื่อว่าสภาที่ปรึกษา จะเข้ามามีส่วนร่วมทางฐานเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเสริมจุดอ่อนของโครงสร้างทางการบริหาร จึงทำให้การสรรหาเป็นเรื่องการแสวงหาผลประโยชน์และมุ่งใช้อำนาจ นอกจากนี้ ยังขาดการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมขององค์กรเครือข่ายในกระบวนการสรรหาทั้งในขั้นของการทำหน้าที่สรรหาและการเข้ารับสมัครการสรรหา

๔.๕ ความเป็นผู้เสียหายในคดีการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา แนวความคิดของการตีความ
คำว่า “ผู้เสียหายในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา” นั้น ควรจะได้รับการพิจารณาจากศาลให้เหมาะสมกับบริบทของกฎหมายที่คำนึงถึงสิทธิการมีส่วนร่วมขององค์กรภาคประชาชน อีกทั้งการตีความของ “ผู้เสียหาย” ที่หมายความ
ว่าเป็นองค์กรที่สมัครและเสนอรายชื่อมากกว่าเป็นความเสียหายของบุคคล จะสร้างประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษา อย่างชัดเจน

๔.๖ ความแตกต่างของฐานคิดในการพิจารณาการรวมตัวของเครือข่ายเพื่อให้ได้เป็นสมาชิก
สภาที่ปรึกษา ฐานความคิดของสมาชิกสภาที่ปรึกษา นั้นมีลักษณะในเชิงปัจเจกบุคคลและเสรีนิยมแบบตะวันตก

มากกว่าที่จะคำนึงถึงความสำคัญในการสร้างเครือข่ายอันเป็นความคิดในลักษณะของการรวมหมู่อันเป็นฐานคิดแบบ ตะวันออก ซึ่งยึดถือการรวมตัวกันเป็นเครือข่าย หมู่เหล่า ซึ่งเป็นการสร้างความเข้มแข็งของการดำรงอยู่ในสังคม

๕.๗ สิทธิในการฟ้องคดีกับผลประโยชน์ทับซ้อนของสมาชิกสภาที่ปรึกษา สืบเนื่องจาก พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ ที่ทำให้สมาชิกสภาที่ปรึกษา ที่ดำรงตำแหน่งครบวาระและต้องการ จะสมัครเข้าเป็นสมาชิกในวาระที่ ๒ แต่ไม่ผ่านการคัดเลือกในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง สามารถใช้สิทธิฟ้องคดีในฐานะที่ ตนเองเป็นคู่กรณีและร้องขอให้ศาลมีคำสั่งกำหนดมาตรการชั่วคราวเพื่อทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งหรือบรรเทา ทุกข์ชั่วคราวก่อนพิพากษาได้ตามความในมาตรา ๖๖ นั้น จึงก่อให้เกิดสิทธิประโยชน์เชิงโครงสร้างของกฎหมายที่ มากกว่าผู้อื่นของสมาชิกสภาที่ปรึกษา ที่อยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่แทน ซึ่งสิทธิเช่นนี้เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการ สรรหาอย่างมาก และพบว่าคดีทุกคดีในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ ล้วนเกิดจากการมีสมาชิกสภาที่ ปรึกษา ที่อยู่ระหว่างการรักษาการและไม่ได้รับคัดเลือกเป็นผู้เกี่ยวข้องทั้งสิ้น

๕.๘ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาที่ปรึกษา ในระหว่างการสรรหา ภายใต้บังคับของ มาตรา ๘ และบทบัญญัติมาตรา ๖ นั้น ถือเป็นเจตนารมณ์สำคัญที่จะทำให้สมาชิกสภาที่ปรึกษา มีลักษณะของการ หมุนเวียนเปลี่ยนแปลงตามวาระ และเมื่อสิ้นสุดวาระแล้ว การสรรหาจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จในเวลาที่กำหนด การรักษาการหรือการปฏิบัติหน้าที่ต่อตามความในมาตรา ๘ จึงต้องพิจารณาว่าเป็นไปเพียงแต่ในระหว่างที่มีการสรรหา สมาชิกสภาที่ปรึกษา ยังไม่แล้วเสร็จเท่านั้น

๕. ปัญหาการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๕.๑ แนวความคิดเกี่ยวกับสถานภาพของสำนักงานสภาที่ปรึกษา สมาชิกสภาที่ปรึกษา จำนวนไม่ น้อยมีความคิดหรือความเข้าใจเอาเองว่าตนเองเป็นเจ้าของสำนักงาน อันมีผลทำให้เอกชนสามารถเป็นเจ้าของ ข้าราชการของรัฐได้ที่สภาที่ปรึกษา ทั้งๆ ที่กฎหมายมิได้มีเจตนาเช่นนั้น สมาชิกสภาที่ปรึกษา บางส่วนจะมีความเห็น หรือความต้องการที่จะให้สภาที่ปรึกษา เป็น “สภาที่สาม” ดังนั้น ความมีอิสระและวิธีการดำเนินงานของสภาแห่งนี้จึงถูก เทียบเคียงเข้ากับสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาซึ่งเป็นสภาที่ใช้อำนาจอธิปไตย ทั้งที่สภาที่ปรึกษา เป็นสภาของผู้แทน “องค์กร” เท่านั้น มิใช่ใช้อำนาจระดับอธิปไตยแต่อย่างใด จึงมีผลทำให้ต้องมีการกำหนดสถานภาพของสำนักงานสภาที่ ปรึกษา ใหม่ ในเรื่องของการที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน่วยงานอิสระ ในสภาวะที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติให้องค์กร สภาที่ปรึกษา เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้น โดยหลักการแล้ว ความเป็นอิสระของสำนักงานสภาที่ปรึกษา จึงไม่ อยู่ในสภาพที่เหมือนกันกับความเป็นอิสระของหน่วยธุรการขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นอิสระทั้งหน่วยธุรการและ ทั้งคณะกรรมการ

๕.๒ แนวความคิดเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาที่ปรึกษา สมาชิกสภา ที่ปรึกษา ทั้ง ๒ ชุด มีแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ในลักษณะประจำทั้งในการประชุมสภาและในฐานะเป็นคณะทำงาน การกำหนดแนวทางเช่นนี้มีผลทำให้สมาชิกขาดจากองค์กรเครือข่ายของตนลดความสำคัญขององค์กรเครือข่าย แต่ทำให้ สมาชิกสภาที่ปรึกษา หลายรายมีรายรับที่เพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้แล้ว การกำหนดแนวทางเช่นนี้มีผลทำให้สมาชิกจำนวนไม่ น้อย ให้ความสำคัญกับสถานภาพของสมาชิกสภาที่ปรึกษา โดยการแสวงหาผลประโยชน์จากการเป็นสมาชิกสภาที่

ปรึกษา ของบุคคลบางกลุ่มและทำให้ฐานะตำแหน่งสมาชิกมีมูลค่าทางเศรษฐกิจขึ้นมา ทั้งๆ ที่มีใช่เป็นเจตนาธรรมของกฎหมาย

๕.๓ ข้อจำกัดของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา ในมาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๓ ก่อให้เกิดข้อจำกัดต่อสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ในการปฏิบัติหน้าที่และไม่สามารถใช้ความรู้หรือประสบการณ์ทางวิชาการมาผลักดันให้การสรรหาเป็นไปในแนวทางที่เห็นว่าเหมาะสมได้

๒. การประเมินผลเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๓ มีดังนี้

๑. ปัจจัยแวดล้อม มี ๓ ประการ ดังนี้

๑.๑ ปัจจัยจากอุปสรรคหรือข้อจำกัดทางกฎหมาย

๑.๒ ปัจจัยจากความรู้ ประสบการณ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา และเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

๑.๓ ปัจจัยจากความท้อแท้ สิ้นหวัง และปฏิเสธการสรรหาขององค์กรที่ดี

ทั้ง ๓ ปัจจัยนี้ ปัจจัยแรกเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุและได้ผลลัพธ์หลายๆ ประการในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ เพราะเป็นข้อจำกัดของกฎหมายที่ไม่สามารถทำให้ได้คณะกรรมการสรรหาที่เหมาะสมอย่างแท้จริงและส่งผลต่อปัจจัยประการที่ ๒ และ ๓ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

๒. วัตถุประสงค์ของการสรรหา การกำหนดวัตถุประสงค์ในกระบวนการสรรหาขององค์กรนั้นไม่มีความชัดเจนในเป้าหมายและผลลัพธ์ที่ต้องการ รวมทั้งเป็นเหตุให้ประสิทธิภาพในการพิจารณาคัดเลือกและลงมติของคณะอนุกรรมการต่ำลง

๓. ปัจจัยนำเข้า อาจแบ่งได้ ๒ ด้าน คือ ส่วนที่เป็นผลจากสำนักงานสภาที่ปรึกษา พบว่าในกระบวนการสรรหาสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ นั้น สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ในฐานะองค์กรฝ่ายเลขานุการได้มีการวางแผนเตรียมพร้อมในระดับค่อนข้างมาก ขณะที่ปัจจัยนำเข้าในส่วนองค์กรภาคประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางและอยู่ในลักษณะที่ยังไม่ครอบคลุมและสมดุลในบางกลุ่มอาชีพ

๔. กระบวนการ กระบวนการในการสรรหา นั้น อาจสรุปได้ว่าเป็นพฤติกรรมการตัดสินใจที่เกิดจากคณะกรรมการสรรหาส่วนหนึ่งเท่านั้นที่มีบทบาทค่อนข้างสูง ขณะที่คณะกรรมการสรรหาอีกส่วนหนึ่งยังขาดความใส่ใจในองค์ความรู้ ศึกษาปัญหา ใช้ระบบตัวแทนและดำเนินการเพียงเพื่อให้แล้วเสร็จ ไม่ได้มีเป้าประสงค์เพื่อความสำเร็จตามรูปแบบการทำงานของระบบราชการ อีกทั้งยังขาดการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและสื่ออีกด้วย

๕. ผลผลิต ผลผลิต คือ จำนวนสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ที่ครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัญหาเรื่องการใช้เวลามากเกินไปเกินกำหนด เนื่องจากความไม่ราบรื่นจากการฟ้องร้องคดี

๖. ผลลัพธ์ ผลลัพธ์ในแง่ของผลงานนั้นยังไม่สามารถประเมินได้เนื่องจากการฟ้องร้องและความไม่ราบรื่นในกระบวนการคัดเลือกของคณะกรรมการและการคัดเลือกกันเอง ทำให้การปฏิบัติงานของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ เป็นไปด้วยความล่าช้า

๗. ผลได้ ผลได้เป็นผลรวมของผลผลิตและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง กรณีกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ นั้น ผลได้จึงถือว่าต่ำ เนื่องจากผลผลิตที่ต้องการยังขาดความพร้อมที่จะดำเนินการตามหน้าที่ บทบาทที่ควรจะเป็น เมื่อผลผลิตไม่สมบูรณ์ ผลลัพธ์จึงไม่เกิดตามมา นอกจากนี้ ยังอาจก่อให้เกิดภาพลักษณ์ขององค์การที่เป็นลบตามไปด้วย

๘. ประสิทธิภาพ หากพิจารณาประสิทธิภาพทางการบริหารโดยคำนึงถึงกรอบเวลาในการปฏิบัติหน้าที่สรรหาสมาชิก อาจสรุปได้ว่าอยู่ในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาเฉพาะการทำหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ตามองค์ประกอบเรื่องประสิทธิภาพแล้วนั้น อาจถือได้ว่ามีประสิทธิภาพ

๙. ประสิทธิภาพผล ในกรณีกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๓ อาจประเมินได้ว่าอยู่ในระดับต่ำ เนื่องจากหากพิจารณาในด้านเป้าประสงค์จะพบว่า สังคมไทยได้คาดหวังบทบาทของสภาที่ปรึกษาฯ ไว้สูง ในขณะที่ผลที่ได้ของกระบวนการสรรหานี้กลับไม่เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมและสาธารณะ และยังมีแนวโน้มที่มีปัญหามากขึ้นเรื่อยๆ เมื่อเทียบกับการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ผ่านมา

๓ ข้อเสนอแนะ

๑. สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ควรทำการสรุปปัญหาและอุปสรรคและประเมินผลการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๓ และรายงานให้นายกรัฐมนตรี คณะกรรมการสรรหาและคณะอนุกรรมการสรรหาได้รับทราบ

๒. สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ควรพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาของการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ กับผลการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ว่ามีความเชื่อมโยง เป็นเหตุเป็นผลต่อกันหรือไม่

๓. สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ควรประเมินผลการบังคับใช้ พ.ร.บ. สภาที่ปรึกษาฯ พ.ศ. ๒๕๔๓ ทั้งฉบับ

๔. สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ควรทบทวนแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ให้เหมาะสมกับลักษณะของการปฏิบัติงานในฐานะของ “ผู้ให้คำปรึกษา”

๕. สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ควรทบทวนหน้าที่ของตนโดยยกระดับสถานภาพของตนให้มีการปฏิบัติหน้าที่ในขอบข่ายที่กว้างเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติหน้าที่ ในลักษณะของ “สำนักเลขาธิการ” ที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนการดำเนินงาน มากกว่าการเป็น “ฝ่ายเลขานุการ” เพื่อให้บริการกับสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

๖. สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ควรพิจารณานำเสนอแก้ไขกฎหมายเพื่อยกเลิกกระบวนการสรรหาเดิมทั้งระบบ เนื่องจากระบบเดิมนั้นมีปัญหาในเชิงโครงสร้างสลับซับซ้อนและไม่ได้มีหลักประกันที่จะได้ “คนดีที่เหมาะสม” โดยพิจารณาในรูปแบบที่เหมาะสม ดังนี้

๖.๑ การคำนึงถึงการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง โดยสามารถกำหนดรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมกว่าที่กำหนดในมาตรา ๖ และเป็นธรรมกับองค์กรที่มีขนาดเครือข่ายน้อยกว่า

๖.๒ ใช้วิธีการสรรหาที่หลากหลายยิ่งขึ้น โดยเปลี่ยนจากรูปแบบของการรับสมัครแบบปิดเจกองค์กรมาเป็นวิธีอื่น

๖.๓ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ มีศักยภาพและมีความสามารถเพียงพอในการดำเนินการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ด้วยตนเองได้

๖.๔ ต้องกำหนดหลักเกณฑ์ที่มีลักษณะเป็นหลักประกันให้ได้ว่า สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ จะต้องมึลักษณะกระจาย ให้ได้บุคคลที่มีความรู้อย่างหลากหลาย มีฐานเครือข่ายองค์กรรองรับอย่างแท้จริง รวมทั้งได้รับการตรวจสอบจากองค์กรเครือข่ายในเรื่องของความรู้ ประสบการณ์อย่างเข้มงวด

๖.๕ การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดต่อไปนั้น ควรจะกระทำก่อนที่วาระการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดปัจจุบันจะสิ้นสุดลง เพื่อที่จะสามารถได้สมาชิกใหม่เข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ทันที หรืออาจกำหนดให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ที่ปฏิบัติหน้าที่ครบตามวาระต้องยุติการปฏิบัติหน้าที่

๖.๖ กำหนดนิยามขององค์กรที่มีสิทธิเสนอชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ คุณสมบัติของสมาชิกขององค์กรให้มีคุณภาพสูงยิ่งขึ้นและเน้นการได้มาซึ่งบุคคลที่มีประสบการณ์ กระทำกิจกรรมอย่างแท้จริง

๖.๗ ควรยกเลิกบทบัญญัติมาตรา ๘ และกำหนดอายุขององค์กร ไว้เพียงไม่เกิน ๒ ปี โดยจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันไม่ได้

๖.๘ ปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๖.๙ ปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ เพื่อให้มีความเหมาะสมและเอื้อต่อการได้บุคคลที่เหมาะสมอย่างแท้จริง

๖.๑๐ พิจารณาแก้ไขให้การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ สามารถดำเนินการจนเสร็จสิ้น

โดยไม่มีข้อจำกัดจากการใช้สิทธิทางศาล

๖.๑๑ ปรับปรุงการดำเนินงานของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ และแก้ไขบทบัญญัติ มาตรา ๑๑

๖.๑๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาปรับปรุงในเรื่องของสิทธิ และผลประโยชน์ของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ โดยเฉพาะที่ไม่เป็นค่าตอบแทนที่กำหนดเป็นตัวเงิน

๖.๑๓ ปรับปรุงลักษณะองค์กรสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ให้สอดคล้องกับการกิจ โดยคงความเป็นหน่วยงานราชการไว้ รวมทั้ง การวางตำแหน่งขององค์กรเพื่อให้การดำเนินงานของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ สามารถปฏิบัติงานอย่างเป็นอิสระจากฝ่ายบริหาร

บทบาทของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในระบอบประชาธิปไตย

1. ความนำ

หลักการมีส่วนร่วม ถือเป็นหลักสากลที่นานาประเทศ โดยเฉพาะประเทศที่มีระบอบการปกครองอยู่ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยต่างยึดถือว่าเป็นสิทธิพลเมืองขั้นพื้นฐาน (Basic Rights or fundamental Rights) ที่มีความสำคัญในลำดับแรกๆ ที่ประชาชนของตนต้องได้รับโดยเท่าเทียมกัน ในส่วนของประเทศไทยนั้นเห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชน แม้จะยังไม่เบ่งบานอย่างเต็มที่ เนื่องด้วยประวัติศาสตร์ ความเป็นมาของไทยทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และโดยเฉพาะการเมือง มีความแตกต่างจากประเทศตะวันตกซึ่งถือเป็นต้นแบบในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอยู่ค่อนข้างมาก แต่อย่างไรก็ตามหากเรามองในภาพรวม จะพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในประเทศไทยก็มีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุและปัจจัยหลายประการทั้งเหตุจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เหตุจากสภาวะความกดดันจากปัญหาทางเศรษฐกิจ หรือเหตุจากการเปลี่ยนแปลงทางกฎหมาย และพัฒนาการนั้นเกิดขึ้นจากการขับเคลื่อนของกลุ่มบุคคลจากหลายภาคส่วน

ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ได้มีส่วนในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนคือ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่ได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับสิทธิ เสรีภาพของประชาชนในด้านต่างๆ มากขึ้น ซึ่งเจตนารมณ์ดังกล่าวนี้ ได้ถูกส่งต่อมายังรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่เป็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันด้วย

2. แนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

2.1 ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน การพัฒนาทั้งในการแก้ไขปัญหาและการป้องกันปัญหาโดยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ร่วมกำหนดนโยบาย ร่วมวางแผน ตัดสินใจและปฏิบัติตามแผน ร่วมตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ ร่วมติดตามประเมินผลและรับผิดชอบในเรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชนชุมชนและเครือข่ายทุกระดับในพื้นที่

การมีส่วนร่วมของประชาชน มีปรัชญาพื้นฐานที่สำคัญอันได้แก่ ความเชื่อมั่นในการเป็นบุคคล (Personhood) โดยมีความเชื่อว่าคนทุกคนมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกัน และเมื่อให้เข้มแข็งขึ้น ซึ่งเมื่อพิจารณาในสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ จะพบว่า มีบทบัญญัติที่กล่าวถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนปรากฏอยู่ในหลายมาตรา อาทิ

1). หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย ส่วนที่ 10 (มาตรา 56-62) ได้กล่าวถึงสิทธิในข้อมูลข่าวสาร และการร้องเรียนของประชาชน ซึ่งเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการรับรู้ข่าวสาร ข้อมูลข้อเท็จจริงที่อาจกระทบสิทธิพื้นฐานของประชาชน รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีการทำงานที่ไม่เป็นธรรมโปร่งใสได้

2). หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ 10 แนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ที่กำหนดไว้ในมาตรา 87 ให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านต่างๆ

3). หมวด 7 การมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรงของประชาชน โดยในมาตรา 163 ให้ประชาชนสามารถเข้าชื่อกันไม่น้อยกว่า 10,000 คนเพื่อเสนอกฎหมายได้และในมาตรา 164 ให้ประชาชนไม่น้อยกว่า 20,000 คน สามารถเข้าชื่อกันเพื่อเสนอให้วุฒิสภาดูดถอนผู้บริหารระดับสูงได้ รวมทั้งในมาตรา 165 ที่กำหนดให้ประชาชนมีสิทธิในการออกเสียงประชามติได้

นอกจากบทบัญญัติที่ได้กล่าวถึงมาตรการ หรือกลไกในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านต่างๆโดยตรงแล้ว ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ยังได้กำหนดให้มีองค์กรอีกหลายองค์กรที่จะทำหน้าที่เสมือนช่องทาง(Channel)หรือกลไก(Mechanism)ให้กระบวนการมีส่วนร่วมได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะองค์กรในหมวด 11 องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ที่ประกอบด้วยบทบัญญัติว่าด้วยองค์กรอิสระ และองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญซึ่งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ก็นับเป็นองค์กรหนึ่งที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในหมวดนี้

หากจะพิจารณาถึงอำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์กรในหมวดนี้ จะพบว่าล้วนแล้วแต่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้น และเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดขึ้นได้ ทั้งการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การมีส่วนร่วมในการรักษาสีตติ เสรีภาพขั้นพื้นฐานของประชาชน การมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการเสนอแนะความเห็นเพื่อนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี

3. สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : เจตนารมณ์ในการก่อตั้ง และบทบาทหน้าที่ขององค์กร

3.1 ความเป็นมาขององค์กร

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีป่อเกิดมาจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 89 ที่บทบัญญัติให้รัฐจัดให้มี “สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่างๆที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม” ซึ่งการบัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษาดังกล่าวนั้นถือเป็นเจตนารมณ์ของกฎหมายที่ต้องการให้สภาที่ปรึกษาเข้ามาเติมเต็มช่องว่างของกระบวนการในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ รวมทั้งเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ฝ่ายบริหารได้มีการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

เมื่อได้มีการประกาศใช้ รัฐธรรมนูญปี 2550 อันเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็ได้ปรากฏบทบัญญัติเกี่ยวกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอยู่ ในหมวด 11 องค์กรตามรัฐธรรมนูญ ในส่วนที่ 2 ลำดับที่ 3 “องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ” มาตรา 258 บัญญัติไว้ว่า

“สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่างๆที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามกฎหมายที่บัญญัติต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

ให้มีสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เป็น อิสระในการบริหารงาน บุคคล การงบประมาณ และการดำเนินการอื่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

3.2 เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาถึงบทบาท พันธกิจขององค์กรตามกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้องแล้ว จะพบว่ากฎหมายได้บัญญัติไว้เพื่อประสงค์ให้องค์กรให้คำแนะนำในลักษณะที่เป็นระบบในการปรึกษาหารือกับภาคประชาชน โดยให้สังคม ประชาสังคมได้เข้ามาให้ “ความเห็น” ในปัญหาต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและสังคมไม่มีหน้าที่ในการปฏิบัติ และไม่มีอำนาจยับยั้งกฎหมายใดๆ มีบทบาททำนองสภากระจุกทำการสะท้อนความคิดเห็นของประชาชน เป็นการให้ความเห็นไม่ใช่เป็นการให้ความเห็นชอบ ไม่มีผลผูกพันคณะรัฐมนตรีในทางกฎหมาย แต่อาจมีผลหรือมีน้ำหนักในทางจูงใจหรือทางการเมือง ไม่ใช่องค์กรดำเนินงานและไม่เข้าช้อนกับฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลเมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและองค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามที่ปรากฏในพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2543 แล้ว จะเห็นได้ว่า “รัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ที่จะให้คณะรัฐมนตรีได้มีข้อมูลที่กว้างขวางจากทุกภาคส่วน เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจ ในการดำเนินนโยบายเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนให้มากที่สุด”

3.3 บทบาทของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย

1). แนวคิดในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามบทบาท พันธกิจของสภาที่ปรึกษา การที่กฎหมายได้บัญญัติให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่สำคัญในการให้ข้อเสนอแนะ ความเห็นและคำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรี ในลักษณะ “องค์กรสะท้อนปัญหาจากประชาชนสู่รัฐ” สภาที่ปรึกษา จึงต้องให้ความสำคัญต่อภาคประชาชนทุกภาคส่วน เหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะในปัจจุบันเราทราบดีว่า หน่วยงานภาครัฐมีข้อจำกัดในการทำงาน เนื่องจากงบประมาณที่มีไม่เพียงพอ กำลังคนนี้อาจไม่สามารถสอดส่อง ดูแล และครอบคลุม คนในทุกกลุ่มทุกพื้นที่ ขณะเดียวกันเราก็ยอมรับว่าในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ไม่ว่าจะ เป็นปัญหาด้านใด ก็จำเป็นจะต้องรับฟังจากคนที่อยู่กับปัญหา หรือได้รับผลกระทบจากปัญหา บางครั้งก็ จำเป็นต้องใช้องค์ความรู้ในการแก้ไขปัญหาจากประชาชนที่อยู่กับปัญหา เพื่อสะท้อนปัญหาและทางออกใน มุมมองของภาคประชาชน ที่มีต่อปัญหาด้านต่างๆโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้เพื่อให้คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถแก้ไขปัญหาได้บรรลุผลสำเร็จเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวมอย่าง แท้จริง โดยผ่านกลไกการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล

เมื่อเป็นดังนี้ สภาที่ปรึกษาฯ จึงได้ดำเนินบทบาท พันธกิจตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยยึดหลัก “การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นหัวใจสำคัญของการทำงาน” และได้กำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรเพื่อเป็นธงนำ

ในการทำงานว่า “องค์กรแห่งปัญญา ให้คำปรึกษา สะท้อนปัญหาจากประชาชนรัฐ” และได้กำหนดบทบาทขององค์กรซึ่งได้สะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่องค์กรให้ความสำคัญคือ “ภาคประชาชน” ดังที่ระบุไว้ 6 ประการ ดังนี้

- (1) พัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของประชาชน
 - (2) เป็นเวทีสะท้อนปัญหาสาธารณะลดปัญหาความขัดแย้งในสังคม
 - (3) พัฒนาระบบการเรียนรู้ส่งเสริมการรวบรวมกลุ่มให้กับภาคประชาชน
 - (4) กระตุ้นให้ประชาชนมีสำนึกร่วมรับผิดชอบต่อสังคม
 - (5) เป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การกำหนดนโยบายพัฒนาประเทศของรัฐบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
 - (6) พัฒนาระบบการเรียนรู้ มุ่งสู่เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อความสมดุลและยั่งยืน
2. แนวทางในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ของสภาที่ปรึกษาฯ

(1) การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในระดับการร่วมแสดงความคิดเห็น/ร่วมคิด โดยการจัดให้มีเวที สาธารณะ, การจัดประชุมกลุ่ม, การสานเสวนา เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่และกลุ่มปัญหาต่างๆ (Problem Area) ได้ร่วมเสนอแนะข้อมูล ข้อคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง และทั่วถึง เนื่องจากข้อมูล และข้อเสนอแนะจากประชาชน ถือเป็นส่วนสำคัญในการนำไปสู่การจัดทำความเห็นและ ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรี

โดยการดำเนินการของสภาที่ปรึกษาฯ ในส่วนนี้ จะเป็นการดำเนินการ โดยผ่านคณะทำงานด้านต่างๆ อาทิ ด้านวิทยาศาสตร์, ด้านการเกษตร, ด้านการอุตสาหกรรม, ด้านการศึกษา, ด้านการยุติธรรม ฯลฯ ที่จะไป ดำเนินการรับฟังข้อมูล และความเห็นจากประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ทั้งในระดับจังหวัด, ระดับภูมิภาค, และ ระดับประเทศ ในประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับคณะทำงานที่ตนรับผิดชอบ จากนั้นจึงนำมาประมวล วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำไปประกอบการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เสนอต่อสภาที่ปรึกษาฯ สำหรับพิจารณา กลั่นกรองเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

(2) การเสริมสร้างการมีส่วนร่วม โดยใช้กลไกในการทำงานโดยการสร้างเครือข่าย ในชื่อที่เรียกว่า “โครงข่ายความร่วมมือกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” โดยโครงข่ายดังกล่าว จะทำหน้าที่เป็น กลไกการประสานงานด้านการรวบรวมและสะท้อนประเด็นปัญหาสาธารณะต่างๆ จากเครือข่ายภาคประชาชน ในพื้นที่สู่สภาที่ปรึกษาฯ ขณะเดียวกันโครงข่ายดังกล่าว ก็ทำหน้าที่ในการสื่อสาร สร้างความเข้าใจให้กับ ประชาชนในพื้นที่ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่สภาที่ปรึกษาฯ ได้ดำเนินการหรือในสิ่งที่สภาที่ปรึกษาฯ เห็นว่ามีความสำคัญและจำเป็นต้องสื่อสารให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบ

ในปัจจุบันสภาที่ปรึกษาฯ ได้ดำเนินการสร้างโครงข่ายไปแล้วทั่วประเทศในทุกจังหวัดจำแนกเป็น จำนวนโครงข่ายทั้งสิ้น 78 โครงข่าย (ในบางจังหวัดมีการแยกออกเป็นหลาย cluster เนื่องจากเงื่อนไขด้านพื้นที่ หรือจำนวนสมาชิกในจังหวัดนั้นๆ) ซึ่งลักษณะการทำงานของโครงข่ายนี้ เป็นการทำงานในลักษณะของ อาสาสมัคร เนื่องจากเป็นการทำงานที่ไม่มีตำแหน่ง หรือมีค่าตอบแทน เป็นการทำงานของผู้ที่มีความเสียสละ และมีความต้องการทำงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมอย่างแท้จริง

การสร้างโครงข่ายความร่วมมือของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น ไม่ได้มีผลโดยตรง เฉพาะการสนับสนุนการดำเนินการของสภาที่ปรึกษาฯ ในด้านการเสนอความเห็น และข้อเสนอแนะเท่านั้น แต่

การสร้างโครงข่ายความร่วมมือดังกล่าว ยังก่อให้เกิดผลอันเป็นประโยชน์ต่อภาคประชาชนอีกหลายประการ ประการที่สำคัญคือ การกระตุ้นให้ภาคประชาชนได้ตระหนักว่า ตนเองเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ ในฐานะ “ผู้ทรงสิทธิ/ผู้มีสิทธิ” แต่ประชาชนไม่ใช่ “ผู้ด้อยสิทธิ/ผู้รอรับสิทธิ” รวมทั้งได้สร้างจิตสำนึกสาธารณะ(Public Mind)ให้เกิดขึ้นในภาคประชาชน ซึ่งหากได้ปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะให้กับประชาชนแล้ว ก็จะเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ประชาชนรับรู้ถึงภาระ หน้าที่ของตนที่มีต่อส่วนรวม และประเทศชาติ อันจะนำไปสู่การกระตุ้นเตือนให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในทุกๆกระบวนการของการบริหาร และพัฒนาประเทศ

3. ข้อควรพิจารณาในการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน : การถอดบทเรียนจากการทำงานร่วมกับภาคประชาชนของสภาที่ปรึกษาฯ

จากการทำงานร่วมกับภาคประชาชนของสภาที่ปรึกษาฯ ในระยะเวลากว่า 10 ปี ที่ผ่านมา สภาที่ปรึกษาฯ ได้เรียนรู้ และร่วมแลกเปลี่ยนบทเรียนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ในหลายประการ ที่คิดว่าควรหยิบยกมาแลกเปลี่ยนกันในเวทีของการประสานการทำงานร่วมกันขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการทำงานของหลายๆ องค์กรต่อไป

(1) การสร้าง/ค้นหาผู้นำ : ในการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น หากเราต้องการให้กระบวนการเกิดขึ้นและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เราจำเป็นต้องค้นหาหรือสร้าง บุคคล / กลุ่มบุคคลที่เป็นผู้นำในแต่ละชุมชน แต่ละพื้นที่ เพื่อทำหน้าที่ในการกระตุ้น เชิญชวน และเป็นแกนกลางในการสื่อสารระหว่างชุมชนกับองค์กรหรือกับหน่วยงานจากภายนอก โดยผู้นำนั้น จะต้องเป็นผู้ที่สามารถสร้างความศรัทธา เชื่อถือให้กับคนในชุมชนนั้นได้ซึ่งอาจเป็นผู้นำอย่างเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการก็ได้

(2) การปรับบทบาท : การปรับบทบาทในที่นี้ หมายถึง การปรับบทบาทของตัวเราเอง(องค์กรภาครัฐ) จากในอดีตที่หน่วยงานของรัฐถูกมองว่าเป็นผู้สั่งการ หรือผู้ควบคุมเปลี่ยนเป็นเพียงผู้ทำหน้าที่สนับสนุน หรืออำนวยความสะดวก(Facilitator)ให้คนในชุมชนได้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วม และการดำเนินการต่างๆ อย่างอิสระ โดยปราศจากการชี้แนะ ซึ่งบทบาทในฐานะผู้สนับสนุนนี้ จะทำให้ประชาชนมีทัศนคติที่ดีกับหน่วยงานของรัฐและสามารถลดเงื่อนไขความไม่ไว้วางใจระหว่างคนในชุมชน กับเจ้าหน้าที่รัฐให้น้อยลงได้ ซึ่งการปรับบทบาทของทั้งสองฝ่ายจะทำให้สามารถสร้างความร่วมมือกันในฐานะหุ้นส่วน(Partners)ไม่ใช่ในฐานะของรัฐที่เป็นผู้ปกครองกับประชาชนผู้ที่อยู่ใต้ปกครอง

(3) การสร้างโอกาสการมีส่วนร่วมของทุกคนให้เท่าเทียมกัน: การสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมให้ทุกภาคส่วนอย่างเท่าเทียม และทั่วถึงนั้น ไม่สามารถเกิดขึ้นได้จริงในทางปฏิบัติหากภาครัฐให้การสนับสนุนหรือจัดหาทรัพยากรให้คนทุกกลุ่มเท่ากัน หรือให้ในสิ่งที่เหมือนกัน เพราะในทางสังคมของเรานั้น มีประชาชนที่มีศักยภาพและมีความพร้อมต่อกระบวนการมีส่วนร่วมแตกต่างกัน หรือไม่เท่ากัน ดังนั้น ในกระบวนการมีส่วนร่วม รัฐจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ด้อยโอกาส อาทิ กลุ่มคนยากจน, กลุ่มผู้พิการ เป็นลำดับแรกในกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงสามารถก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมที่ทั่วถึง เท่าเทียมขึ้นอย่างแท้จริง หากรัฐไม่สามารถกระตุ้น และทำให้คนเหล่านี้ได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการท้องถิ่น

ได้ นอกจากทรัพยากรและการพัฒนาจากรัฐจะไม่ถูกกระจายไปอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมแล้ว ปัญหาและความต้องการของคนเหล่านั้นก็จะไม่ถูกส่งไปยังรัฐและไม่ได้รับการแก้ไขจนอาจพอกพูนกลายเป็นปัญหาที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนจนยากที่จะแก้ไขได้ในอนาคต

(4) การกำหนดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์ของกิจกรรมหรือกระบวนการมีส่วนร่วมให้ชัดเจน : ในการร่วมกิจกรรมเพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมกับภาคประชาชนนั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ภาครัฐหรือผู้ที่ลงไปดำเนินการในพื้นที่ต้องสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนกับภาคประชาชน คือเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินกิจกรรมในครั้งนั้นๆคืออะไร เป็นการดำเนินการเพื่อต้องการผลลัพธ์อย่างไร, ผลลัพธ์นั้นจะถูกนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร และผลที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการในครั้งนั้น มีอะไรบ้าง เป็นต้น

นอกจากการสร้าง ความเข้าใจที่ชัดเจนถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินการแล้ว สิ่งที่ภาครัฐต้องพึงระมัดระวังคือการไม่ให้คำสัญญา หรือรับปากว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยสิ่ง ที่หน่วยงานไม่สามารถทำได้ และไม่ใช้สิ่งที่อยู่ภายใต้กรอบของบทบาท หน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ประชาชนเกิดความคาดหวังในสิ่งที่เราไม่สามารถดำเนินการให้ได้ หรือคาดหวังว่าการดำเนินกิจกรรมเพียง 1-2 ครั้ง จะไม่สามารถแก้ไขปัญหของพวกเขาได้อย่างเบ็ดเสร็จ เพราะหากประชาชนเกิดความคาดหวัง เช่นนั้นแล้ว และเกิดความผิดหวัง

ในการดำเนินกิจกรรมครั้งต่อไปประชาชนจะขาดความเชื่อถือศรัทธา และอาจจำไปสู่ว่าที่ที่ต่อต้านหรือเพิกเฉย ซึ่งส่งผลเสียอย่างมากต่อการสร้างจิตสำนึกหรือกระตุ้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมใดๆของรัฐ

(5) สื่อสารหลายทาง : ในการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือ เราจะทำอย่างไรให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นว่าข้อมูล หรือสิ่งที่พวกเขาได้แสดงออกมานั้น รัฐจะนำไปใช้ประโยชน์จริง ในการประกอบการตัดสินใจหรือในการพิจารณาที่จะดำเนินนโยบายอย่างใดอย่างหนึ่ง

4. บทสรุป

เนื่องจากประเทศไทย ปกครองโดยระบอบประชาธิปไตย ระบบรัฐสภาในรูปแบบของประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory Democracy) ก็ถือเป็นรูปแบบของระบอบการปกครองที่ส่งเสริมให้ประชาชนในฐานะเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย อันเป็นอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ ได้มีสิทธิ และมีโอกาสในการเข้าไปกำหนด เสนอแนะ และ ตัดสินใจในการบริหารและพัฒนาประเทศเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชนทุกหมู่เหล่า นอกจากนี้ การมีส่วนร่วมยังมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นเครื่องวัดระดับการพัฒนาของประชาธิปไตยในประเทศนั้นๆ

นอกจากการมีส่วนร่วมของประชาชนจะเป็นเงื่อนไขที่สำคัญในการพัฒนาประชาธิปไตยของนานาประเทศแล้ว การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนยังมีความสำคัญต่อการบริหารงานของภาครัฐ เพราะการมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น และเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆเพื่อให้รัฐนำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจในการดำเนินนโยบายหรือดำเนินการอย่างใด

อย่างหนึ่งได้อย่างถูกต้อง รอบคอบ น่าเชื่อถือ และ เป็นธรรม เพราะในยุคปัจจุบันนี้ การบริหารจัดการโดยรัฐเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอที่จะรับมือกับสถานการณ์ หรือสภาพปัญหาในด้านต่างๆที่เกิดขึ้นอย่างซับซ้อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือกับประชาชนในทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนในการบริหาร และพัฒนาประเทศให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน และอาจกล่าวได้ว่ายิ่งเราสามารถส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดขึ้นมากเท่าใด ก็จะเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความเข้มแข็ง และเป็นการส่งเสริมให้เกิดธรรมาภิบาลในการบริหารประเทศ ซึ่งหมายถึงการส่งเสริมปกครองในระบอบประชาธิปไตยของเราให้มีความแข็งแกร่ง และสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืนนั่นเอง

จากความจำเป็นและความสำคัญของการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมดังที่ได้กล่าวไปแล้วข้างต้น และโดยบทบาท พันธกิจในการให้ความเห็น คำปรึกษา และข้อเสนอแนะด้านเศรษฐกิจและสังคมของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรีเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญกำหนด ดังนั้น คณะรัฐมนตรีทุกสมัยที่ผ่านมาจึงได้นำความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาประกอบการตัดสินใจในการบริหารราชการแผ่นดิน และแจ้งผลการดำเนินงานให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติรับทราบทุกครั้ง

ในส่วนของการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ยึดหัวใจสำคัญของหลักการดำเนินงานที่อยู่บนพื้นฐานของ “การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน” ด้วยการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้สะท้อนปัญหา ข้อมูล ข้อคิดเห็นผ่านช่องทางและกลไกขององค์กรทั้งจากเวทีสาธารณะ, การจัดประชุมกลุ่ม, หรือการสร้างโครงข่ายความร่วมมือกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งการส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมให้กับประชาชนของสภานั้นจึงเป็นการส่งเสริมสนับสนุนและสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนได้ตระหนักถึงการให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนกับการบริหารงานภาครัฐ โดยยึดถือและคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของประชาชนและประเทศชาติเป็นที่ตั้ง ทั้งนี้เพื่อนำไปสู่เป้าหมายปลายทางของ “ระบอบประชาธิปไตย” ที่สมบูรณ์แท้จริงนั้นหมายถึง

(1) ประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นอุดมการณ์ทางการเมืองและยังหมายถึง

(2) ระบอบประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นรูปแบบการเมืองการปกครองรวมทั้งที่สำคัญที่สุดก็คือ

(3) การเป็นประชาธิปไตยที่จับต้องและสัมผัสได้ นั่นก็คือประชาธิปไตยในฐานะที่เป็นการปฏิบัติ

ในวิถีชีวิตของพลเมืองโดย “องค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ถือเป็นอีกหนึ่งองค์กรในการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามกลไกขององค์กรตามรัฐธรรมนูญดังที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 258 ทั้งนี้ เพื่อบรรลุถึงเป้าหมายสูงสุดของ “ระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมของประชาชน โยประชาชนและเพื่อประชาชน” อย่างแท้จริง

สำนักวิชาการ ให้การบริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านเศรษฐกิจ พาณิชย การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย
อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
 - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี
การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน
๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓
ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐.น.
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๘